

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL
ANY XX · SETEMBRE 2008

QUADERN

de Sils

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA
DE SILS

Núm.
61

Comença el curs
amb el nou Institut

Foto: Anna Prat

Edita:
AJUNTAMENT DE SILS

AJUNTAMENT DE SILS

Direcció tècnica:
Lluís Costa

Consell de redacció:
Narcís Figueras
Paco Gonzalo
José Luis Izquierdo
Montserrat Mas

Redacció:
Arxiu Municipal
Carrer Major, 28
17410 Sils, La Selva
Tel. 972 85 33 52
A/e. arxiu@sils.es

Col·labora:

Diputació de Girona

Disseny i maquetació:
DGF Disseny

Impressió:
Marquès Tallers Gràfics, SL

Dipòsit legal:
GI 1672-88

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen al *Quadern de Sils* no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines del *Quadern de Sils* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la redacció.

SILS PRESENT A TALLIN

L'Esbart Dansaire El Cabirol i el seu grup de Bastoners van participar, els dies 2 i 3 d'agost, al 21è Aplec Internacional de la Sardana i Mostra de Grups Folklorics de Catalunya a Tallin (Estònia). Dinou grups i més de 500 persones van donar a conèixer la realitat i la varietat de la cultura popular catalana. Els grups participants a la mostra van exhibir àmbits de la cultura catalana com ara castellers, bastoners, capgrossos, diables, esbarts, falcons, gegants, sardanistes, teatre al carrer, grups d'havaneres i de música tradicional, entre d'altres.

I és que la cultura popular s'ha mantingut i es manté viva, per la vitalitat de nombroses associacions i entitats catalanes, com l'Esbart de Sils, i que l'han adaptat al nostre temps. La cultura popular és un signe d'identitat que contribueix a la cohesió social i a la participació ciutadana. Sota el nom de cultura popular i tradicional catalana s'aplega un ampli conjunt de manifestacions col·lectives que són fetes des de i per

al poble. Precisament, el que dóna valor a la cultura popular és que el poble la faci seva.

La riquesa de la cultura popular i tradicional és un tret característic que ens distingeix com a poble, per això cal preservar-la i adaptar-la a la realitat present. La cultura popular, a més, s'expressa sobretot a través de la festa, manifestació que mostra com és una determinada comunitat humana. La festa és, doncs, un punt de trobada de diferents realitats que creen en els ciutadans una memòria col·lectiva i un aparador de les activitats artístiques d'un poble.

En definitiva, la cultura popular i tradicional és la cultura originària del poble, aquella basada en la memòria de la gent i de l'entorn comunitari, que connecta amb les formes de vida de la gent i que se celebra a l'espai públic. És la cultura del poble, un tresor que cal preservar. Per això podem dir que invertir en cultura, és invertir en futur.

NOVA PLAÇA MERCÈ RODOREDÀ A SILS

El passat 28 de juny va tenir lloc la inauguració de la plaça Mercè Rodoreda, situada a Can Cabirol, entre el carrer Argimont i Ponent, en motiu de record i de la celebració de l'any Rodoreda, una de les escriptores més importants del nostre temps.

Durant la seva inauguració, el públic també va poder gaudir d'una cantada d'havaneres que acabaven de confirmar la plaça com un lloc de reunió i de retrobament entre tots els veïns.

Foto: C. Colomer

"PETICIÓ A TELEFÓNICA

L'Ajuntament ha reclamat a Telefónica la realització de les inversions en infraestructura necessàries per tal de dotar dels serveis de telefonia i adsl als nuclis de King Park, Vallcanera i Les Comes. Telefónica té l'obligació de facilitar línia telefònica fixa en primer domicili a qualsevol persona que ho sol·liciti. Respecte a l'adsl, Telefónica informará de les previsions per la instal·lació d'aquest servei en el municipi de Sils. L'Ajuntament reclamarà a la companyia l'incompliment de l'esmentat servei".

NOU WEB A L'AJUNTAMENT DE SILS

Des del passat 23 de juliol s'ha posat en marxa el web renovat de Sils. Aquesta pàgina web respon a la necessitat d'adequar-se a les noves tecnologies i actualitzar l'anterior web. El web pretén ser més àgil per als ciutadans que la consulten, amb un aspecte més senzill i ordenat.

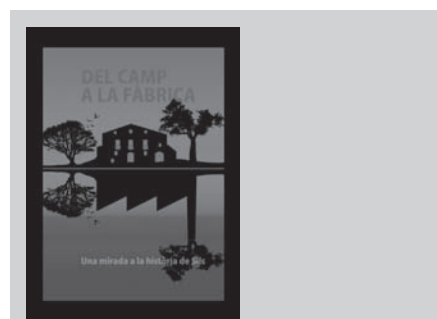
Els continguts i la seva estructura aniran sent modificats en breu, per tal de millorar els temes i adequar-los a aquesta nova pàgina web. Esperem que us resulti més útil i atractiva. Podeu consultar-la a l'adreça www.sils.cat.

Projecte S.I.L.S

(Síndrome Inflamatori Lipogènic Study)

Aquest projecte és un estudi –que ja està en marxa– que fem juntament amb l'Hospital Trueta i que tracta d'esbrinar les causes encara no conegudes de la diabetis. Es porta a terme en la població de 18 a 75 anys i és senzill per a la gent que hi participa. L'altruisme i la col·laboració es corresponen amb una revisió interna completa i amb informació dels resultats de l'estudi.

Interessats: contactar amb el Dr. Garrido.

Programació Sala d'Exposicions

Del 26 de setembre al 19 d'octubre

Del Camp a la Fàbrica

Una mirada a la història de Sils

Textos i documents: Arxiu Municipal de Sils

Fotografies: **Carles Colomer i Anna Prat**

Del 24 d'octubre al 9 de novembre

Francesc Canaleta

Pintura

Del 14 al 30 de novembre

Montserrat Vidal de Llobatera

Pintura

Els comerços de la Selva redueixen els residus

Els impactes de les bosses de plàstic de nansa d'un sol ús repercuteixen tant en el medi natural com en el medi urbà, sobretot a través de la generació de brutícia i dels efectes en els processos de gestió de residus.

La població és el consumidor final de les bosses de plàstic, però també en són responsables altres sectors com el comerç, que ha contribuït a generar l'hàbit de la seva utilització i, per tant, ha de fer esforços per dissuadir els seus clients a utilitzar-les desmesuradament. És per això que la

Federació de Comerç de la Selva inicia una campanya mediambiental de sensibilització i prevenció de residus domèstics, encaminada a la reducció de l'ús de les bosses de plàstic.

A partir del segon semestre i amb l'objectiu principal d'incentivar i premiar l'ús de bosses reciclables, la campanya **Comerç natural, Comerç La Selva** pretén introduir mesures de prevenció que aportin solucions a la problemàtica de l'excés d'envasos i embolcalls de la nostra societat i introduir,

entre els establiments associats, el factor mediambiental com un valor afegit de qualitat del comerç de proximitat de la Selva interior, tot promovent i difonent entre els consumidors i consumidores nous hàbits de consum més responsables socialment i ecològicament.

Aprofitant l'extensa xarxa del teixit comercial de la comarca, els establiments adherits disposaran de bosses reutilitzables per regalar als seus clients i n'incentivaran la seva utilització amb diferents obsequis.

Foto: C. Colomer

Solidaritat amb el Sàhara

Em dic Pilar, sóc membre de l'ONG Lloret (Selva) amb el Sàhara i un dels objectius de l'ONG és donar a conèixer la situació dels camps de refugiats sahrauís i portar durant l'estiu infants a casa nostra. Per realitzar aquesta tasca cal la col·laboració desinteressada de molta gent, entitats i ajuntaments. Enguany al nostre poble hi han passat l'estiu tres infants, la Naama, del campament d'Auserd, en Mohamed i en Hassana, de Smara, que és el segon estiu que vénen. Van arribar els dies 2 i 3 de juliol amb cara de por, cansament i alegria, però després d'uns dies d'adaptació, enyorança, i bona voluntat per part de tots ha estat un estiu molt intens: aigua, estades esportives, casalet, piscina, platja, anar amb bicicleta, menjar molt, i en algun cas vacances dintre de les mateixes vacances, retrobar-se amb companys sahrauís, anar a festes tots plegats, conèixer amb infants d'aquí i veure una altra manera de viure.... Marxaran el dia 2 de setembre cap als campaments amb una motxilla plena de regals, il·lusió per veure els seus, però amb l'esperança que el pròxim estiu podran tornar a sentir l'efecte i l'estimació de les famílies que els han acollit i que han estat un membre més de la casa amb totes les coses bones i dolentes. Cal donar les gràcies a l'excel·lentíssim ajuntament de Sils per acollir aquest projecte perquè sense la seva col·laboració no hauria estat possible l'arribada d'aquests infants i la solidaritat de les famílies (Noemí, Antònia - Salvador, Ivan - Vanessa), perquè ha estat un estiu inoblidable per a tots.

PILAR MARTÍN I MONTOYA
ONG Lloret (Selva) amb el Sàhara

EXTRACTE D'ACORDS

Sessió ordinària de Ple del dia 8 de maig de 2008:

Aprovació projecte Obres Complementàries Reforç estructura Pisos Mestres.

- Per acord de Ple extraordinari del 25 de juliol de 2006 es va aprovar el projecte de l'obra *Rehabilitació dels pisos dels mestres*, com també el plec de prescripcions tècniques que han de regir la seva execució i la resta de documents que l'integren.

- Els Serveis Tècnics del Consell Comarcal de la Selva ha redactat el projecte *Obra Complementària pel Reforç estructura existent als pisos dels mestres*, amb un pressupost total de //65.544,25// €.

Es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent:

- Aprovar inicialment el projecte *Obra Complementària pel Reforç estructura existent als pisos dels mestres* d'aquesta població, redactat per Serveis Tècnics del Consell Comarcal de la Selva, amb un pressupost total de //65.544,25,-// €.

Aprovació Pla INUNCAT.

Fets:

La planificació de la Protecció Civil és un mitjà útil que ajuda a conèixer i valorar els riscos existents en un territori, així com a establir els protocols d'actuació quan aquests donen lloc a una situació d'emergència. Com pràcticament tots els municipis de Catalunya, existeix un risc d'inundació, per la qual cosa, s'ha elaborat el Pla INUNCAT.

Es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent

ACORD:

Aprovar el Pla INUNCAT.

Bonificacions fiscals llicència Edificis prefabricats 2008 CEIP.

ACORD:

Declarar les obres d'infraestructura d'edificis prefabricats 2008 pel Col·legi d'Educació Infantil i Primària Jacint Verdaguer de Sils, Exp. 2008/91, d'especial interès o utilitat pública municipal.

Donar noms a carrers.

Fets:

Atès que les obres d'urbanització de la Plaça i 2 passatges a Can Cabirol estan pràcticament acabades.

ACORD:

Aprovar provisionalment la denominació de la plaça emplaçada a Can Cabirol entre el C. Argimont i Ponent com a Plaça Mercè Rodoreda.

Transport escolar no obligatori.

Fets:

Atesa la situació del nostre municipi i les dificultats en les quals es trobaran moltes famílies, atesa la insuficiència de l'import que des del Departament d'Educació es destina al transport escolar no obligatori.

ACORD:

Primer.- Demanar a la Conselleria d'Educació que financii el transport escolar no obligatori, per tal d'evitar que les famílies tinguin que assumir aquesta despesa que mai li ha estat exigida i més en aquests moments poc favorables, des del punt de vista general de l'economia del país.

Segon.- Demanar als ajuntaments de la Selva i al Consell Comarcal de la Selva la seva adhesió i que recolzin aquesta proposta.

Reutilització llibres de text Col·legi d'Educació Infantil i Primària Jacint Verdaguer curs 2008-9.

Fets:

Atès que el passat curs 2007-8 per part del Col·legi d'Educació Infantil i Primària Jacint Verdaguer, l'Associació Mares i Pares d'Alumnes, l'Ajuntament i el Departament d'Educació es va engegar el projecte de reutilització dels llibres de text.

ACORD:

Estimar la petició formulada per la direcció del Col·legi d'Educació Infantil i Primària Jacint Verdaguer, reiterant el recolzament en el projecte de reutilització dels llibres de text, engegat pel Col·legi el passat curs 2007-8 i col·laborar amb una assignació inicial de 5.000 euros pel curs 2008-2009, per acostar-nos progressivament a la gratuïtat dels llibres.

Sessió extraordinària de Ple del dia 12 de juny de 2008:

Nomenament advocat.

Fets:

Atès que el senyor Jordi Céspedes Martínez ha presentat una denúncia davant el Jutjat de primera Instància i Instrucció núm. 4 de Santa Coloma de Farners, contra els senyors Juan Antonio González Blanco, Salvador Jubany i Joaquim Rovira Planas, sota les imputacions de falsejar documents públics, frau processal i prevaricació.

Atès que, posteriorment, els senyors Agustín Valdés Herrera, JM Sola Martos i Miguel Gálvez Vidal, han presentat una altra denúncia contra els senyors Martí Nogué

Selva, J.A. González Blanco i la senyora Virginia Torres Alcaraz per frau, abús en el dret de la funció i prevaricació.

Atès que segons l'assessorament rebut, ambdues denúncies son totalment infundades i no existeix ni el més mínim indici de que s'hagi comès cap il·lícit penal pels denunciats. Malgrat l'anterior, es fa necessari encarregar la defensa i representació dels denunciats a un advocat especialista en dret penal, per tal que es personi en els respectius procediments.

ACORD:

Nomenar al lletrat senyor Carles Monguilot Agustí, amb núm. 814 de l'il·lustre Col·legi d'advocats de Girona, per tal que ostenti la representació i defensa dels denunciats, en cas que les denúncies siguin admeses a tràmit i donin lloc a qualsevol tipus de procés penal.

Sessió ordinària de Junta de Govern local del dia 2 de juny de 2008:

Reparació i manteniment de la piscina municipal - Expkt. 2008/643.

ACORD:

Contractar al proveïdor **ATIPIC GIRONA, S.L.** els serveis de reparació de la piscina municipal, per un import de **10.942,57 € - IVA inclòs.**

Aprovació i Sol.licitud subvenció per treballs d'esbrossada i neteja del sotabosc de les urbanitzacions - Expkt. 2008/675.

ACORD:

Aprovar el Projecte de treballs d'esbrossada i neteja dels sotabosc a diferents zones de les urbanitzacions de Vallcanera Park, Les Comes i King Park, amb un import total de 42.320'49 € (IVA inclòs).

Sessió ordinària de Junta de Govern Local del dia 16 de juny de 2008:

Obres de millora de millora de serveis al carrer Mallorquines - Expkt. 2008/674.

Els Serveis Tècnics Municipals van redactar una memòria dels treballs que s'haurien d'executar i les actuacions encaminades a millorar les actuals xarxes de sanejament i d'aigua potable (hidrants) al carrer Mallorquines.

ACORD:

Contractar al proveïdor **RUBAU TARRÉS, S.A.** les obres de millora de serveis al carrer Mallorquines, per un import de **19.796,83 € - IVA inclòs.**

Colònies infantils Sahrauis a Sils - Expkt. 2008/732.

Aquest estiu hi ha 3 famílies del municipi de Sils que estan interessats en l'acolliment d'aquests nens/es sahrauis.

L'Ajuntament de Sils es fa càrrec del cost de les Colònies i el transport d'aquest infants.

ACORD:

Contractar al proveïdor **LLORET AMB EL SÀHARA** el servei d'acolliment a 3 infants sahrauis, per un import de **1.830,00 € - IVA inclòs.**

Llicència d'obres, expedient 2008/25.

Fets:

En data 4 de febrer de 2008 i amb Registre General d'Entrada 2008/392 els Serveis Territorials del DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ va sol.licitar llicència d'obres per l'ampliació i reforma i estudi de patologies del CEIP M.J.Verdaguer.

ACORD:

Atorgar llicència d'obres, Exp. 2008/25 al DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ, per a l'ampliació i reforma i estudi de patologies del CEIP M. J. Verdaguer, al carrer Jacint Verdaguer, núm. 72.

Llicència d'obres, expedient 2008/128.

Fets:

En data 27 de maig de 2008 i amb Registre General d'Entrada 2008/1866 els Serveis Territorials del DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ va sol.licitar llicència d'obres per a la instal·lació de tres mòduls prefabricats.

ACORD:

Atorgar llicència d'obres, Exp. 2008/128 al DEPARTAMENT EDUCACIO, per a la instal·lació de tres mòduls prefabricats al sector MALLORQUINES EST.

Sessió ordinària de Junta de Govern Local del dia 7 de juliol de 2008:

Acceptació subvenció edició butlletí mpa. - Expkt. 2008/362.

ACORD:

Acceptar la subvenció de //1.560// € concedida per l'Àrea de Cultura de la Diputació de Girona, segons resolució del dia 3 de juny de 2008, exp. UP/3663, destinada al l'edició del butlletí municipal "Quadern de Sils".

Actuació de Dos Grups Internacionals d'Ésdansa - Expkt. 2008/831.

ACORD:

Contractar al proveïdor **CERCLE DE CULTURA TRADICIONAL I POPULAR MARBOLENY** dos Grups Internacionals d'Ésdansa, per un import de **2.900,00 € - IVA inclòs.**

Acceptació subvenció Catàleg Escènics d'Arts en Viu - Expkt. 2008/366.

ACORD:

Acceptar la subvenció de //4.000// € concedida per l'Àrea de Cultura de la Diputació de Girona, segons resolució de la Junta de Govern del dia 20 de maig de 2008, exp.

21940, destinada al marc del Catàleg Escènics d'Arts en Viu.

Acceptació subvenció Diputació de Girona per a inversions en biblioteques municipals - Expkt. 2008/389.

ACORD:

Acceptar la subvenció de //1.375// € concedida per l'Àrea de Cultura de la Diputació de Girona, segons resolució de la Junta de Govern del dia 20 de maig de 2008, exp. 21909, per a inversions en fons documental, béns mobles i d'equip a les biblioteques municipals integrades al sistema de lectura pública.

Adquisició de maquinaria complementària pel tractor - Expkt. 2008/842.

ACORD:

Adquirir al proveïdor **VENTURA MÁQUINAS FORESTALES SL** maquinària complementària al tractor, en concret una desbrossadora lateral hidràulica, per un import de **13.043,04 € - IVA inclòs.**

Aprovació del Pla Director d'Abastament i Distribució d'Aigua a Sils - Expkt. 2008/824.

ACORD:

Aprovar el Pla Director d'Abastament i Distribució d'aigua a Sils redactat per l'empresa SOREA, amb una despesa total de 8.236'00 € (IVA inclòs).

Telèfons d'interès

Per a qualsevol urgència	112
CAP (Dispensari)	972 16 84 92
Ajuntament de Sils	972 16 80 00
Guàrdia Municipal	972 16 83 03
Arxiu Municipal	972 85 33 52
Biblioteca Municipal	972 16 82 00
Escola pública	972 85 31 65
Sanitat respon (demandar hora metge)	902 16 84 92
Llar d'unfants "La Quitxalla"	972 85 33 71
Llar de Jubilats	972 16 82 14
Parvulari	972 16 82 70
Poliesportiu municipal	972 85 33 12
Centre d'informació de l'Estany de Sils	972 16 82 85
La Laguna	972 16 83 19
Telèfon d'informació de tot Catalunya	012
Aeris Navigo (Wi-fi)	972 48 41 11
Informació telefònica	11812

ENFILANT EL CAMÍ DE L'EMANCIPACIÓ

La joventut, aquella etapa del desenvolupament psicològic en la qual les persones recorren un itinerari que condueix a la maduresa, passa també per fer camí cap a l'emancipació. La independència econòmica forma part d'aquesta escalada.

Tal com afirma l'Observatori Català de la Joventut, el fet que un jove arribi a l'autonomia econòmica és quelcom molt subjectiu ja que pot estar fonamentada en una situació laboral molt feble i per tant, molt sovint, aquests joves poden haver de tornar a dependre de l'ajuda familiar. En una enquesta als joves de Catalunya, d'entre 16 i 35 anys, en relació a l'emancipació juvenil es descriu que el 25% d'aquests joves es declara econòmicament dependet. Un altre 20% de joves catalans es considera semiindependent entenent que no aconsegueix cobrar encara el salari mínim interprofessional. Finalment, un 54% d'aquests joves se senten econòmicament independents cobrant rendes de treball superiors a 421 € mensuals. En definitiva, per als joves sembla que hi ha una relació estreta entre la independència econòmica i el fet que les rendes de treball se situïn a l'entorn del salari mínim interprofessional.

De tota manera, la dependència econòmica és clara abans que dels 16 anys. Tal com marca la llei, els joves d'aquesta edat s'han de trobar en el sistema educatiu obligatori, al mateix temps que no poden ser admesos al món laboral. D'altra banda, un cop s'han complert els 16 anys apareix la oportunitat d'estimular aquesta independència econòmica i s'inicia la transició juvenil a la vida activa. En aquest moment, els joves es formen aprenent un munt de pautes, valors, normes i coneixements nous, a banda dels continguts intrínsecs a les tasques laborals que han de realitzar.

Amb l'objectiu d'afavorir aquests aprenentatges, l'ajuntament de Sils, amb el suport de la Secretaria de Joventut de la Generalitat de Catalunya, ha impulsat un projecte a mig camí entre la formació i la ocupació. *Anem per feina* – així és com s'ha denominat el projecte – ha acompanyat 5 joves del municipi en l'entrada a la vida activa. Durant un mes aquests joves han esdevingut treballadors de l'ajuntament i, guiats per la figura de l'educador, han realitzat tasques de manteniment tals com podar arbres, netejar carrers, muntar el nou arxiu de

l'ajuntament, pintar els jocs infantils de les places, etc. Al mateix temps, aquests joves han rebut una atenció especial per analitzar, atendre i desenvolupar habilitats i capacitats personals per afrontar de la millor manera possible l'entrada al món laboral. Reflexions entorn a la responsabilitat de la feina realitzada, la col·laboració, el compromís, la puntualitat etc. s'han combinat amb sessions formatives orientades a la recerca de feina, a la realització d'entrevistes i currículums etc. per tal de facilitar futures insercions laborals.

Analitzar, conèixer i parar atenció a les dificultats que experimenten els joves ofereix la possibilitat de plantejar projectes encertats per atendre les necessitats reals d'aquest col·lectiu i, per tant, tot indica que experiències d'aquesta tipologia ajuden als joves a iniciar passos petits però fermes cap a una emancipació gens senzilla.

LAURA MASÓ
Àrea de Joventut
Centre Cívic

L'ESPAI JOVE D'ESTIU: un espai d'intercanvi comú

El Centre Cívic de Sils
Foto: C. Colomer

L'Espai Jove ha continuat la seva activitat com ho fa habitualment durant tot l'any: dilluns, dimecres i divendres de 16:00 a 20:00 h, però a diferència d'altres estius, aquest any s'ha desenvolupat en el Centre Cívic en comptes de la Sala Cultural La Laguna.

Poc a poc els joves han anat trobant reconstruint les seves dinàmiques quotidiana-

nes dins l'espai del centre i s'ha tornat a construir el vell circuit que porta als joves a rondar entre el ping-pong, l'espai de trobada i l'aula d'informàtica.

Per una banda tenen al seu abast una aula amb deu ordinadors en els que poden ésser durant fraccions de mitja hora i per la qual cosa s'han d'haver inscrit primer a la llista de reserva de torns, on juguen molt sovint amb el company del costat, s'escriuen a través del Messenger, altres – a vegades persones adultes – fan consultes a Internet, i també envien comentaris a la pàgina web jove responent a la pregunta de la setmana, com per exemple: què faràs aquest estiu, quina és la música que més t'agrada, coneixes algun joc de cartes que vulguis mostrar als altres joves?, etc...

A la Sala Polivalent, en canvi, poden desenvolupar una activitat més aviat física jugant a ping-pong i més interactiva amb altres companys fent servir els jocs de

taula que tenen al seu abast i que anem renovant. A més del que ja s'ha convertit en un clàssic: les sessions de cinema dels dimecres.

Puntualment i com a condicionant en ocasions per poder accedir a l'aula d'informàtica, els hem demanat que participin en la confecció, per exemple, de la decoració d'alguna de les activitats culturals d'aquest estiu com ara el Concert a la Fresca de Bossa Nova o l'ambientació amb preguntes i respostes astronòmicament curioses de l'Observació Nocturna d'Estels.

I el que considerem que és més important és que els joves identifiquin el lloc com a punt de trobada, on es poden congreguar unes trenta persones i a les que només se'ls demana construir un espai d'intercanvi comú.

NÚRIA SECO
Àrea de Joventut

EL BON GUST D'ESTIU

L'arribada del bon temps té en les persones un efecte directe. En una mena de sortida del període hivernant l'activitat quotidiana es transforma i s'incorporen nous hàbits, noves necessitats de lleure i esbarjo. L'estiu és un període idoni per al lleure. Però no es tracta només de passar l'estona sinó que cal plantejar opcions que permetin el descans – per això molts fan vacances a l'estiu!– el divertiment, perquè és ben necessari gaudir en allò que fem en el nostre temps lliure, i també cal que afavoreixin el desenvolupament, és a dir, que adquirim quelcom de nou en cada moment de lleure.

Tenint ben presents aquestes consideracions, l'ajuntament de Sils ha posat a l'abast dels ciutadans una programació d'activitats d'estiu que vol potenciar les tres caracte-

rístiques del lleure que s'acaben de descriure.

Els actes que confegeixen aquesta programació procedeixen de diverses iniciatives. D'una banda, apareixen multitud d'activitats associatives, donant fe de la salut de les associacions del municipi. Activitats com la Revetlla del carrer de Mallorquines, l'espectacle de la Mostra Internacional de Dansa, l'audició d'estiu de sardanes o el sopar de germanor de la Urbanització de Mallorquines en són una bona mostra.

Així mateix també hi han col·laborat altres membres, com per exemple els de la Taula Jove de participació que, coordinada amb la regidoria de Joventut i la de Medi Ambient, han aportat a la programació activitats sense precedents al municipi. Un bon exemple

en són la nit de llegendes a les Portes de l'Infern, on un actor acompanya als visitants en un misteriós recorregut a l'entorn de l'Estany de Sils, l'Acampada Jove o bé l'observació nocturna d'estels prevista per la nit de Santa Maria.

Alhora la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Sils ha volgut contribuir d'una manera directa en la programació d'estiu duent a terme vetllades de cinema, música i teatre.

Gràcies a l'esforç de tants col·lectius ha estat possible oferir a la ciutadania una proposta de lleure sòlida per a gaudir d'un bon gust d'estiu.

LAURA MASÓ
Àrea de Joventut
Centre Cívic

L'ACAMPADA JOVE... QUINA POR!

El cap de setmana del 30 i 31 d'agost va tenir lloc l'Acampada Jove a Sils. Aquesta, que va néixer de la voluntat juvenil a través de la Taula Jove de Participació, va dur-se a terme molt a prop de l'Estany de Sils, ja que una les demandes juvenils era conèixer millor l'espai natural del municipi.

L'Acampada va transcórrer d'acord amb la planificació prevista. Els joves es trobaren juntament amb els monitors a La Laguna el dissabte a la tarda per enfilem el camí cap a la zona de mirador de l'Estació de RENFE. Allà es plantaren les tendes, es participà en jocs esportius i se sopà. A continuació, s'inicià el joc de nit, una nit d'emocions fortes i plena de misteri, la qual cosa fou condició bàsica per part dels joves en el plantejament de l'acampada. Així fou que la companyia de teatre Strafalaris preparà un recorregut nocturn per la zona de l'Es-

tany en el qual anaven apareixent personatges misteriosos que ens posaren els nervis de punta a tots. Ensurts, crits, sorolls... i tanta foscor! A més d'un se li va passar pel cap arrencar a córrer...

Al matí del segon dia, els joves esmorzaren plegats, compartiren unes estones de riures esbalaïts pel cansament i proposaren repetir l'experiència tan aviat com es pogués.

La participació dels joves, la bona entesa del grup i l'energia dels monitors que gràtament van col·laborar sense esperar res a canvi van fer de l'Acampada Jove un èxit. Moltes gràcies a tots!

LAURA MASÓ
Àrea de Joventut

TEMPORÀNIA

–Què és Temporània?

–Temporània és una associació que es dedica a la promoció i educació ambiental d'espais naturals i culturals. Principalment realitza activitats educatives emmarcades en aquests espais adreçades a tota classe de públics. Actualment som cinc persones del poble.

–Quan i per quins motius es va fundar?

–Es va fundar el 2004 a partir de la iniciativa de tres joves del poble de Sils, de formació en Ciències Ambientals. L'Associació neix davant de la inexistència d'una entitat local relacionada amb l'àmbit de l'educació ambiental d'espais naturals i culturals, però també per l'existència d'un espai natural, l'Estany de Sils, en procés de restauració amb un alt valor ambiental. La nostra creació també es justifica per la creixent problemàtica ambiental i la necessitat de sensibilitzar a la població sobre aquests temes.

–Quins objectius té l'Associació?

–Temporània vol aconseguir la participació i la vinculació de la gent del poble de Sils a l'Estany i actuar com a mitjà de difusió a nivell natural i cultural. Vol també actuar com a ens dinamitzador en tots els nivells i provocar un canvi de percepció i conducta envers el medi ambient. A més, també vol donar suport i complementar les actuacions de l'Administració en l'àmbit corresponent.

–Teniu alguna vinculació amb altres entitats del poble?

–No tenim una vinculació permanent amb altres entitats del poble, però hem tingut re-

lacions puntuals ja que hem fet visites guiades o hem col·laborat amb altres activitats amb diverses entitats com l'Esplai de Sils, l'Esbart Dansaire o l'ADF, entre d'altres. També estem oberts a totes aquelles entitats del poble que vulguin col·laborar amb nosaltres en temes mediambientals o altres propostes que puguin ser interessants per Temporània.

–En quines activitats participeu en el poble?

–Temporània participa en diverses activitats com l'obertura del Centre d'Informació de l'Estany de Sils en horari de caps de setmana i festius de 10 a 14h. També en activitats complementàries als diversos esdeveniments del poble de Sils que es puguin relacionar amb l'educació ambiental com el Concurs de fotografies durant la Festa Major de Sils o la col·laboració en activitats organitzades en el poble com la Diada de

les Aus o el Dia Mundial de les Zones Húmedes.

L'Associació també fa visites guiades a l'Estany per a escolars o grups de gent, activitats extraescolars i tallers ambientals o elabora recursos educatius i formatius. Temporània ha col·laborat en jornades de voluntariat i/o jornades tècniques, com també jornades lúdiques i culturals, conjuntament amb altres entitats.

–Quines d'aquestes activitats destaqueu per sobre de les altres que us relacionin amb el poble de Sils?

–Una de les activitats que podem destacar més és l'Obertura del Centre d'Informació de l'Estany de Sils els caps de setmana i festius de 10 a 14h, ja que és el que ens vincula més amb la gent que ve a visitar l'Estany o que volen informació de primera mà sobre aquest indret del poble.

També podem dir que un any més, realitzem la 8a edició del concurs de fotografia per la Festa Major de Sils i muntem l'exposició de les fotografies presentades al concurs.

–I amb l'educació ambiental i l'Estany de Sils?

–Una de les activitats que ens agradaria destacar són les visites guiades, en les quals hem col·laborat o hem fet per diversos grups i col·lectius, com són la visita guiada durant la Llotja de l'Automòbil de Sils o bé les jornades de voluntariat que organitza Acció Natura.

Una altra activitat a destacar és el quadern didàctic “A la descoberta de l’Estany de Sils, una història de la tortuga Poruga” que hem elaborat per cicle inicial i per cicle mitjà de primària. L’objectiu principal d’aquest quadern didàctic és donar a conèixer l’Estany de Sils mitjançant unes activitats a l’entorn de l’espai (sobre la història, la flora, la fauna, els usos humans...). És un projecte en el qual hem treballat des de l’any 2005 i ens fa il·lusió poder oferir a l’escola de Sils, però també a totes les escoles que vulguin treballar a l’entorn de l’Estany. Tot i que actualment és un projecte enllestit, l’Ajuntament encara l’ha d’acabar d’aprovar.

–Quins projectes de futur teniu?

–Actualment volem continuar amb els projectes que tenim engegats. Entre ells destaquem que l’abril de 2008 ens vam fer socis del Projecte Rius per tal de poder fer

inspeccions en un tram de la Séquia de Sils, sobre la qualitat de l’aigua. Es realitzen dues inspeccions a l’any, una a la primavera i una altra a la tardor.

Volem enllestir el quadern didàctic per tal de poder-ne fer difusió entre els diferents centres escolars de la comarca i poder, així, realitzar una prova pilot amb l’Escola de Sils.

–Com podem conèixer més sobre l’activitat de Temporània?

–Tenim un bloc que és <http://temporania.bloc.cat> on es dona informació de l’Associació i de les darreres notícies. A més, qui hi estigui interessat pot col·laborar amb Temporània sent soci o voluntari per portar a terme totes aquestes activitats esmentades. Per fer-ho, només s’han de posar en contacte amb nosaltres temporania@hotmail.com.

MÒNICA PUNTÍ BRUN

EDUCACIÓ

LA LLAR D’INFANTS LA QUITXALLA DE SILS INICIA UN CAMÍ RENOVAT

La Llar d’infants La Quitxalla de Sils ha aconseguit posar punt i final als moments d’incertesa que ja feia mesos que anava arrossegant. Amb tots els canvis successius en la direcció i del mateix professorat que hi havia hagut durant els últimes mesos, es dificultava la realització de la tasca educadora i creava certa inestabilitat pels nens i pels mateixos pares que duïen els seus fills a la Llar d’infants.

Per aquest motiu, l’Ajuntament de Sils va decidir posar-se en contacte amb la responsable de les escoles bressol de la Cooperativa Escaler, Anna Nicolau, i contractar els seus serveis per realitzar un treball de supervisió i seguiment per assolir uns principis d’actuació, que reordenessin i fonamentessin els objectius bàsics amb què es començaria a treballar. Així, les línies amb què s’inicià la solidificació d’aquests

objectius van ser el desenvolupament de l’autonomia i les habilitats socials, entendre i respectar la diversitat, la promoció de la llengua i la cultura catalanes, la implicació dels pares en el procés d’aprenentatge, la formació permanent dels professionals, l’avaluació continuada dels objectius, entre d’altres.

Finalment, l’equip educatiu de la Llar d’infants, perfectament dirigit per la senyora Eloiña Martínez, ha adquirit el coratge i la voluntat necessàries per assolir una cohesió de tot l’equip de professionals que hi treballa i un equilibri i una fermesa per estimular i acompanyar els infants en el seu desenvolupament educatiu i d’aprenentatge. Així mateix, durant el curs anterior ja es va treballar amb jocs simbòlics, amb l’aula d’experimentació, es van fer sortides amb la participació de les famílies.

Tresors de l’antic Egipte

El passat 27 de juny el Dr. Xavier Martínez Babón va oferir una conferència a la sala La Laguna sobre Els Tresors de l’antic Egipte. L’afluència de públic que tingué la xerrada va demostrar que el tema era bastant desconegut i que interessava descobrir els enigmes que amaguen les piràmides o els faraons.

Amb els coneixements d’un especialista com el Dr. Martínez sobre Egipte i les seves experiències en les excavacions de dues tombes, van convertir la xerrada en apassionant i amena.

LA CUINA A SILS

Sopar Gastronòmic

El passat dissabte dia 12 de juliol va tenir lloc el XV Sopar Gastronòmic Local, una activitat que va venir marcada per un tret diferencial en relació amb altres anys. Per primera vegada, van quedar places per vendre. Com recordareu d'altres anys, la venda de tiquets de reserva ha estat sempre un problema a causa de la gran demanada de places i la impossibilitat per part de l'organització de satisfer-la si es volia mantenir la qualitat i el servei ofert des dels inicis.

Malgrat aquesta qüestió, la festa va anar molt bé i l'èxit de nou va ser com sempre. Una altra de les qüestions a destacar va ser la presència de l'alcalde de Forlipompoli i altres polítics d'aquella localitat Italiana, així com altres assistents arribats d'Alemanya per compartir amb nosaltres aquest popular sopar. Els alemanys venien gràcies a les publicacions de diferents revistes alemanyes i els amics italians ens tornaven la visita que un grup de cuineres varen fer a la seva població i en concret a Casa Artusi, on van oferir un sopar.

La visita dels representants de Casa Artusi tenia també un objectiu de cara al futur, que era: plantejar-nos ambdues parts la possibilitat de fer intercanvis gastronòmics amb accions en cada una de les poblacions. Respecte de tot aquest projecte, no tenim cap acord pres, però sí que ens vàrem comprometre a treballar per tal que sigui possible a mitjà termini.

No cal dir que tots plegats s'endugueren un record inoblidable de la festa i fins i tot amb ganes de tornar aviat.

Casal d'estiu

Quatre cuineres del col·lectiu varen participar en el Casal d'estiu el dia 24 de juliol per ensenyar als assistents a fer trufes.

Es tractava d'ensenyar a una seixantena de nens i nenes –en grups de 30– a fer trufes i poder-les degustar l'endemà.

Es proposà fer trufes perquè: són fàcils de fer, la xocolata agrada a la majoria i perquè se servien a les postres de l'endemà, en el dinar que ells feien.

La proposta era elaborar la trufa davant dels alumnes, i que tot seguit ells les fessin.

Els petits varen fer les de xocolata i els grans les de pastanaga.

La cuina a Sils a TV3

Dues cuineres de La Cuina a Sils varen acudir al plató de TV3, i en concret al programa "Els matins de TV3", per tal de par-

ticipar en un qüestió: "Què podem fer amb allò que ens queda a la nevera, abans de llançar-ho".

Es tractava de fer un repàs a allò que habitualment ens queda a la nevera i que massa sovint acaba a les deixalles. Bé, es va parlar del: suc del rostit, dels tomàquets per sucra pa sobrants, de la carn sobrant de qualsevol rostit, de la fruita sobrera, del suc sobrer de fer carn o peix, de les sobralles d'escudella (patates, carn i una mica de suc), del peix i del pa. Sobretot del pa, perquè segurament sabeu quant de pa llancem tots plegats. Doncs bé, aplicant-hi una mica de seny, en podem treure molt de rendiment i alhora estalviarem deixalles, un dels objectius d'aquesta secció del programa.

Ramió (Fogars de la Selva)

El diumenge 8 de juny va tenir lloc una Festa popular a Ramió. Es tractava d'organitzar una festa per als veïns que viuen en aquest indret, així com per a d'altres que abans hi vivien i avui ja són fora d'aquest lloc.

L'Ajuntament de Fogars ens va demanar si volíem fer-hi el dinar i vam acceptar.

Es va preparar un dinar per a 200 persones, nombre que al final se sobrepassà amb escreix, però no es van poder acabar tot el que portàvem preparat.

Fideus a la cassola, pollastre amb salsafins, peus de porc amb cargols, mandonguilles amb sèpia i vedella amb bolets va ser el que es va preparar, a més dels entrants i les postres que hi posava l'organització. Una festa simpàtica que acabà amb felicitacions de part de tothom.

La cuina a Sils en el Projecte "Sils 08"

Sota aquest títol, l'empresa Gas Natural treballa en un projecte sobre l'ús racional de l'aigua. Si ha escollit Sils per a aquest projecte és perquè entén que es un símbol de la recuperació mediambiental amb un protagonista destacat: l'aigua.

Gas Natural va demanar-nos la participació com a col·lectiu, pels nostres valors, coherència i honestat. Per liderar una iniciativa, una actitud, i per l'inconformisme i la nostra proximitat i identificació.

Es volia, doncs, establir un paral·lelisme entre recuperació mediambiental i cuina, i volia fer-se generant confiança, empatia i credibilitat.

Quin paper hi juguen les cuineres? Doncs seran el vehicle conductor del web. A través de diferents vídeos casolans, parlaran sobre diferents temes relacionats amb la importància de l'aigua i el medi ambient i el punt de partida serà El projecte Sils i la cuina.

Fins al dia d'avui, ja hem fet algun dels treballs, més endavant caldrà fer-hi més gravacions, amb personatges, amb accions, etc. En definitiva, es tracta d'ajudar a fer amb els estanyes el mateix que hem fet amb la cuina: procurar per a les futures generacions un món millor.

Catalunya Ràdio

El dia 14 d'agost va acudir a Sils una unitat de Catalunya Ràdio per fer un programa

des de la nostra població per tal de parlar de cuina i activitats.

CLUB PETANCA SILS

El nostre Club, el Club Petanca Sils, es va fundar l'any 2003 i des de llavors ha aplegat un bon nombre d'associats, la majoria d'ells practicants d'aquest esport i d'altres com a col·laboradors, els quals també donen vida a la nostra entitat.

Al marge de les activitats socials (campionats socials, dinars de germanor i diverses novetats que tenim preparades per a la propera temporada) cal destacar la participació del nostre Club a la Copa i a la Lliga del Montseny d'aquesta temporada. A la Copa d'aquest any passat vam jugar la final amb el Club Petanca Blanes, que ens va guanyar en unes partides molt ajustades de marcador. A la Lliga, i després de divuit jornades, hem assolit el primer lloc de la tercera divisió amb el triomf de cent noranta-set partides, vint-i-tres més que el segon classificat i trenta-una més que el tercer, pujant així a segona divisió. Dels quaranta equips que participen a la Lliga del Montseny, som qui més partides ha guanyat, nou més que el segon i dotze més que el tercer.

Aquestes xifres són molt demostratives pel que fa a la superioritat del nostre Club durant tota la competició. Això s'ha fonamentat en dos pilars bàsics: el bon ambient que existeix en l'equip (important, en aquest sentit, l'aportació de l'equip dels Miquels, en José i en Rafa, sempre amb les seves gresques assegurades) i la qualitat de TOTS els nostres jugadors –cal destacar els apuntadors, Antonio Fernández i Julià Ballesteros; els mitjos, Manolo Ruiz, Pepe Portela i Miquel Morales; els tiradors, Cus-

–todió Aguilar, Quique Graña, Jose Portela i Jordi Fernández i, especialment en Diego Oliva, sens dubte el millor jugador del nostre Club–.

Tots ens hem sentit molt orgullosos de passejar el nom de Sils arreu on ens hem desplaçat –Breda, Vilamajor, Hostalric, Blanes, Fogars i Arenys de Munt–, "fent poble" i nous companys per mitjà del nostre estimat esport: la petanca.

Volem agrair el recolzament que rebem per part de l'Ajuntament però, per l'embranchida que està prenent la nostra entitat, demanem la possibilitat que se'ns construeixin noves instal·lacions esportives (vuit pistes,

local social i de reunions) i es pugui materialitzar aquesta propera temporada. Tenim plena confiança en els nostres representants del govern municipal i en coneixem la seva vàlua.

Volem acabar dient ben fort: Visca Sils i visca la petanca!

* Totes les persones interessades en aquest esport es poden adreçar a les actuals pistes de petanca, els dissabtes a la tarda, o bé trucant al nostre President, en Joan Massó Canaleta, al telèfon: 628 640 700.

PEP MASSAGUÉ
Club Petanca Sils

PER UN MILLOR SERVEI D'ESCOLA BRESSOL PER A LES FAMÍLIES DE SILS

Volem dedicar aquest espai a una qüestió que ha estat tristament d'actualitat al nostre poble i que ha motivat preocupació: la situació de l'escola bressol. No és una situació nova ni que s'hagi generat ara, però sí que ha calgut trobar-hi solució en aquests moments. Hem hagut d'afrontar temes pendents que s'arrossegaven de temps enrere, si bé ara han esclatat. Alguns dels regidors que s'han ocupat d'aquesta àrea en el passat poden corroborar que és així.

Després de diverses incidències que, en la nostra opinió, podien haver posat en perill el bon servei que la Llar d'Infants La Quitxalla ha de prestar a les famílies de Sils, l'equip de govern es va posar en contacte amb la Fundació ESCALER per encarregar-li una valoració i unes perspectives immediates. El seu informe detallava la situació en què es trobava la Llar d'Infants: hi detectava necessitats i mancances i feia una sèrie de propostes d'actuació de caràcter imminent.

Un cop rebut l'informe, des de l'equip de govern vàrem mantenir reunions amb els diferents grups polítics municipals amb

l'objectiu de donar a conèixer les conclusions i criteris del document. També es van convocar els pares i mares que porten els seus infants a la Llar per informar-los i recollir-ne opinions i suggeriments.

A petició de les famílies, es va considerar prioritari mantenir el personal eventual (cal saber que el personal fix es trobava tot ell de baixa per incapacitat laboral transitòria), així com les condicions en què prestaven el servei, com a mínim fins a la fi del curs. La primera actuació proposada era acabar el curs escolar contractant un equip de suport que ajudés, si calia, la direcció de la Llar a elaborar els informes de valoració i planificar el proper curs. No va ser necessari ja que aquestes tasques es van dur a terme per l'equip eventual a plena satisfacció de tothom.

Seguint les conclusions de l'informe i aprofitant la posada en funcionament de la nova Llar d'Infants de Sils, tots ens hem d'esforçar –i l'equip de govern ho farà– per aconseguir que la Llar d'Infants presti un servei de qualitat i s'evitin situacions que els últims anys havien provocat desconfiança i recel.

Obrim, doncs, una nova etapa amb una direcció pedagògica portada per professi-

onals coneixedors del sector. L'Ajuntament encomanarà la gestió del servei públic de l'escola bressol a una persona o entitat mitjançant contracte administratiu, mantenint sempre la titularitat del servei que no pot deixar de tenir. Som conscients que algun grup municipal interpretarà que és una privatització encoberta, res més lluny de la realitat.

S'ha vist que aquesta és la forma més adient de superar la situació viscuda i guanyar en qualitat: la gestió serà assumida per una fundació, entitat o empresa especialitzada en aquest tipus d'activitats, la qual es farà càrrec de la direcció de la Llar d'Infants la Quitxalla.

Hem fet front a una situació compromesa, en un temps molt breu i sempre amb l'esperit de servir millor els interessos de les famílies de Sils que necessiten el servei de la llar d'infants. I tornarem a fer-ho sempre que calgui.

Degut a una baixada en la demanda del servei de la llar d'infants, ens hem vist abocats a l'amortització de dos llocs de treball de les educadores que fins ara formaven part de l'equip educatiu a la llar.

QUÈ US PODEM DIR?

Era la nostra intenció presentar en aquesta edició del *Quadern de Sils* dos articles d'opinió sobre la situació del nostre poble en dos temes cabdals per a nosaltres:

La visió sobre el desenvolupament urbanístic, desmesurat i gens planificat d'aquest poble, al nostre entendre, i les conseqüències, perquè no, també desmesurades i amb desgavells d'aquest creixement. Desmesurat i sense planificació perquè no es va preveure l'increment de serveis que suposava un augment sobtat de la població, ni els efectes paisatgístics i de consum d'energia i recursos naturals que comporta-

va. Tot això, sense haver solucionat temes urbanístics que suposen deficiències importants. El titulàvem **"A vista d'ocell"**.

El segon dels articles feia referència a **l'àmbit de la informació de l'activitat política**, a l'ús que se'n fa d'ella i sobre com es distribueix per tal que arribi a tota la població. Hi desenvolupàvem una crítica argumentada sobre el format del *Quadern de Sils*, ja que sembla més un aparador del que fa l'equip de govern que no una revista d'informació general. Assenyalàvem les pàgines amb referències explícites a l'equip de govern i, de retruc, el poc espai que es deixa a l'opinió i a l'activitat dels grups de l'oposició, que no oblidem que representen -en conjunt-

la majoria de la població. Demanàvem alternatives viables per resoldre aquest fet. L'article l'anomenàvem **"Què en sabem del que passa"**.

Atès el mínim espai que se'ns deixa per a poder expressar-nos amb suficiència, ens veiem obligats a redactar aquesta nota d'aclariment i us convidem, si us interessa conèixer el contingut d'aquests articles, a llegir-los en el nostre blog, **amsils.bloc.cat**. Podeu, com sempre, col·laborar amb nosaltres amb la vostra opinió.

COSES CURIOSSES

Estem al segle XXI, a l'era de la comunicació, on impera el canvi constant i on tot avança tan ràpidament que hi ha coses que uns anys enrere no s'haguessin ni imaginat.

La nostra vida va canviant sense gairebé ni adonar-nos-en. Sense anar més enllà, quants de nosaltres haguéssim pensat tenir un aparell a la butxaca que ens pot fer canviar l'atenció de qualsevol cosa que estiguem fent en aquell moment?

Bé, el telèfon mòbil, Internet... són exemples dels canvis que van patint els nostres hàbits, la nostra forma de comunicació, de com han canviat les nostres maneres de parlar amb la resta de persones del nostre entorn.

A la nostra era l'ha afectat la globalització i la tecnologia, i això no es pot parar ni, de cap manera, cal fer-ho.

El que sí que ens cal és el seny.

És imprescindible reflexionar sobre l'ús de les eines que tenim a l'abast, sobretot de comunicació, i encara més important, si això afecta una comunitat que conviu, com és un poble.

Des d'una època cap aquí ens han "envait" els "blocs".

Impensable fa uns anys, però una eina de comunicació a l'abast de qualsevol, a qualsevol hora, tots els dies de l'any i que permet parlar sobre qualsevol tema, encara que no se'n tingui coneixement, sense donar a conèixer la identitat, i així, encobert en l'anonimat, capgirar qualsevol opinió de qui ho llegeix.

Cal que ens replantegem tots plegats si se'n fa un bon ús.

Tant de bo que aquest mitjà servís per comunicar bones notícies, per fer conèixer

activitats lúdiques i socials del poble, o per tan sols comunicar-nos entre nosaltres sense descrèdits personals.

Sigui qui sigui que escriu en cadascun dels blocs, darrere de cada bloc hi ha una persona que n'és responsable que decideix què es pot dir i què no. No fa pensar, això?

És realment llibertat d'expressió o senzillament una manera per desfogar idees que no som capaços de dir directament a la cara?

Ens fa millors la tecnologia? Segur que sí, però mirant-la amb mesura i tot el respecte que ens ofereix. Sabent donar una justa mesura a tot plegat i sent capaços de qüestionar tot allò que hi surt.

LA LLAR D'INFANTS

No es pot faltar a la paraula, menys si està per escrit. El govern en minoria d'IdS-PM ha acomiadat dues educadores de la Llar d'Infants de Sils. Com a punt final de la seva incapacitat per gestionar el conflicte, tenim dues persones acomiadades, dues empleades municipals acomiadades, per primera vegada en la història local. Aquest dubtós mèrit s'ha d'atribuir en exclusiva a l'alcalde de Sils i a l'equip de govern. Tot el món està d'acord que el problema de la Llar d'Infants ve de lluny, però lamentablement la intervenció de l'equip de govern no ha fet més que empitjorar-lo. L'equip de govern encarregà un estudi a una empresa, ESCALER cooperativa, que no ha estat publicat ni donat a conèixer a les educadores ni a les famílies usuàries de la Llar d'Infants. Si aquest estudi no es publica en breu en el web municipal, el nostre grup el publicarà en el blog La Veu de Sils (<http://laveudesils.blogspot.com/>).

Aquest estudi, famós i desconegut, té un apartat final de conclusions que recomana la privatització de la gestió de la Llar d'infants. Diu: "Proposem que és faci l'aposta per una gestió indirecta del servei." Està datat el maig 2008. Hi ha un altre escrit, amb el logotip de l'Ajuntament de Sils i amb peu de firma a nom de l'alcalde, Martí Nogué Selva, de 12 de juny de 2008, titulat "Actuacions previstes a la Llar d'infants La Quitxalla".

Aquest escrit va ser lliurat en mà en una reunió als portaveus de tots els grups municipals i s'hi diu: "Es valora que el sistema de gestió indirecta del servei públic és la forma més adequada per resoldre el problema i guanyar en qualitat". Continua l'escrit dient que "en aquest tipus de contracte la titularitat del servei la conserva l'Administració, però la gestió estarà assumida i dirigida per una fundació, entitat o empresa especialitzada en aquest tipus d'activitat". I després aquest document de l'equip de govern,

amb el nom de l'alcalde, Martí Nogué Selva, diu: "D'AQUESTA MANERA GARANTIM TOTS ELS LLOCS DE TREBALL, i és millorarà el servei." Insistim a dir que si en un breu termini no és fa públic aquest escrit en el web municipal, el farem públic nosaltres a La Veu de Sils. Al llarg de tot aquest assumpte el nostre grup ha mantingut una posició de no acord amb la privatització, de no acord amb els acomiadaments, i ha defensat la recerca d'una solució de consens per al conflicte. Per al nostre grup aquesta solució passaria perquè a la Llar d'Infants s'adoptés el mateix criteri que a les escoles públiques pel mandat de director/directora, que no són càrrecs vitalicis sinó de duració determinada i a partir d'un projecte de direcció.

**CRISTINA SIMÓ ALCÁRAZ
I ALBERT MIRALLES GÜELL,
grup ICV-EUIA-EPM**

DIARI D'UNA PUBILLA I UN HEREU

Ja portem gairebé un any des que nosaltres, l'Anna Valls i en Marc Viñals, vam ser proclamats Pubilla i Hereu de Sils, acompanyats per les nostres companyes, les Dames d'Honor: la Gemma Riera i l'Anna Sureda.

Durant aquest any hem pogut gaudir de diverses festes del poble i diverses inauguracions, començant per la Festa Major fins a la Festa de les Flors. A més, se'ns va atorgar un viatge a Canàries com a impulsors de la recuperació de la festa i les figures de la Pubilla i l'Hereu.

Si vam obtenir aquest títol durant la passada Festa Major, serà en una nova edició de la Festa Gran de Sils, un any més tard, que passarem la banda als nostres successors. Tot està preparat perquè el divendres 26 de setembre sigui recordat per tots: enmig de la cuina jove, el pregó humorístic i el ball de festa, els nous candidats pujaran a l'escenari perquè el poble pugui decidir.

L'esforç de Joves Pel Pubillatge

Sílvia Aymerich, Azahara Checa, Estel Daranas, Núria Daranas, Júlia Domingo, Anna Garolera, Sergi Martín, Laura Puntí i Neus Rossell són les candidatures d'aquesta nova edició. L'aposta renovadora que vam emprendre l'any passat des de Joves Pel Pubillatge ha tingut ressò i podem estar

satisfets, tant per la quantitat com per les qualitats dels aspirants. Hem de dir que la proposta d'aquest any serà innovadora i farà passar una bona estona a tothom.

Dit tot això us encoratgem a conèixer aquesta joventut engrescada que es presenta tant al Llibret de la Festa Major de Sils com al web silsjove.cat, per a què pugueu decidir les vostres preferències, tot i que durant la Gala del divendres també serà una molt

bona ocasió. La votació es realitzarà un cop presentades totes les candidatures i en el transcurs del ball. Llavors, efectuarem el traspàs honorífic.

Amb tot, donem les gràcies pel suport que hem rebut i encoratgem els nascuts el 1991 que vinguin a engrescar-se per presentar-se a l'edició de 2009.

Molt bona Festa Major!

ACTIVITAT SARDANÍSTICA

Aquest estiu hem pogut gaudir d'una audició de sardanes de la cobla Ciutat de Girona, celebrada el 29 d'agost al passeig St. Cosme i Damià, a més de poder celebrar un any més el 23è Memorial Francesc Mas Ros, el passat 13 de setembre. Cal agrair la bona predisposició que hi ha hagut per assistir en aquestes celebracions i animar a tothom a continuar acudint i gaudint de la nostra dansa tradicional.

Així mateix, les noves activitats que es preveuen comencen el 25 de setembre, a les 6 de la tarda, a la sala La Laguna, amb un concert

de la Cobla Ciutat de Girona sota la direcció del mestre Marcel Sabaté, amb entrada gratuïta.

El dia 14 de desembre es celebrarà al pavelló municipal, a les 5 de la tarda, una ballada de sardanes amb les cobles Ciutat de Girona i Bisbal Jove per celebrar la diada dedicada al Soci.

El diumenge 21 de desembre i iniciant l'arribada del Nadal, hi haurà una doble audició de sardanes oferta per les cobles Flama de Farners i Marinada, a les 5 de la tarda, al pavelló Municipal.

Finalment, només cal recordar que els dissabtes dels mesos d'octubre, novembre i desembre, començarà un curs d'iniciació per a aprendre a ballar sardanes a la sala La Laguna, com també un curs per a practicar el ping-pong des del vinent octubre al juny del 2009.

15 ANYS DE LA *NOSTRA* ESCOLA DE MÚSICA

Pot semblar un error, però no ho és. L'intent que hi va haver fa uns anys de crear una escola de música a Sils no va tenir èxit, però en tenim una molt a prop que s'ha convertit en la *nostra*.

Tot i que hi pot haver nois i noies de Sils que vagin a altres centres a cursar els seus estudis musicals, no es pot negar que l'Escola de Música de Vidreres és també, des de fa una colla d'anys, l'escola de música de Sils per la quantitat d'estudiants del nostre poble que hi van setmanalment. No tan sols fan viable l'escola amb la seva presència i pagant les quotes any rere any, sinó que hi tenen un paper important.

El passat mes de juny va tenir lloc l'habitual concert de fi de curs que enguany coincidí amb els 15 anys de l'escola. Uns dies abans hi havia hagut també el concert dels professors, en què els assistents van poder comprovar el virtuosisme dels responsables de la formació musical dels nostres fills. Un espectacle molt agradable i que va fer una impressió molt bona a tothom.

El concert dels 15 anys es va fer al casino Unió amb la presència de les famílies i de tothom que hi va voler ser. Hi van intervenir tots els grups i nivells, en especial les orquestres que formen els estudiants, la "Va de sons" i la "Pau Casals". En la cantata que havien preparat tots junts els papers solistes van correspondre a Biel Camós, Andreu Mercader i Neus Rossell, tots tres de Sils. El narrador era l'Arnau Figueras.

En el decurs de l'acte van recollir els seus diplomes de pas de grau els següents nois i noies: Narcís Figueras, Biel Camós, Marc Padilla, Noèlia Medina, Andreu Mercader

i Mariona Bordas, de Sils; i Aida Cuello, Anna Placín, Meritxell Pons, Cristina Fernandez, Guillem Murciano, Núria Soler, Tamara Gray i Sònia Bertran, de Vidreres. Com podeu comprovar, un bon nombre, quasi la meitat, de Sils.

A tot això cal afegir-hi que la presentadora de l'acte era la també silenca Esther Carrillo, una de les professores de l'escola i animadora de diverses activitats. De manera que la festa va tenir sabor silenci per tots costats en un ambient en què des de fa anys ens sentim com a casa.

Seria bo que els dos ajuntaments trobessin la fórmula adequada (que ja es va demanar fa anys) per compartir les despeses i per fer possible que els alumnes de Sils es poguessin beneficiar dels mateixos tractes (descomptes) que els de Vidreres, perquè aquesta escola és també *la nostra*.

Felicitats a tots els nois i noies que van obtenir bons resultats i que es van divertir amb la música durant el curs 2007-2008 i que ja es disposen a tornar-hi.

Esther Carrillo presenta l'actuació de tots en la cantata final

La professora Laura Andrés dirigeix l'orquestra "Va de sons"

Els nois i noies que van recollir els diplomes de grau

ACTIVITATS PER CELEBRAR LA 3a SETMANA I+ DE LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI A SILS

Ja fa uns anys que l'Ajuntament de Sils forma part de la Xarxa de Custòdia del Territori (XCT), una organització sense ànim de lucre que té com a missió impulsar el coneixement i l'ús de la custòdia per a conservar els valors naturals, culturals i paisatgístics del territori.

Els acords de custòdia permeten desenvolupar progressivament una sèrie d'accions que contribueixen a fomentar la conformació d'una matriu territorial contínua d'espais lliures, que resulta imprescindible, no tan sols per al correcte funcionament dels sistemes naturals, sinó també per al propi desenvolupament del lleure, de l'activitat tradicional i per al manteniment de la qualitat del paisatge.

A través del procés participatiu per a la gestió de l'Estany de Sils, es va determinar

la necessitat d'ampliar les zones d'actuació per conservar els elements naturals de l'Estany i l'Ajuntament de Sils treballa des de llavors per contactar amb els propietaris i arribar a un acord de custòdia, on el propietari cedeix l'ús de la seva parcel·la i l'Ajuntament es compromet a gestionar-la, d'acord amb els principis de la recuperació de l'Estany de Sils.

Donat que l'Ajuntament ja ha signat un primer acord de custòdia i que n'espera aconseguir molts més, s'ha considerat oportú sumar-nos a la celebració de la 3a Setmana I+ de la Custòdia del Territori que organitza la XCT, mitjançant l'organització de diverses activitats que giren al voltant de la conservació de l'Estany de Sils. Aquestes activitats s'iniciaran el proper dissabte 4 d'octubre amb l'anellament científic a la

zona del Pi a partir de les 8 del matí i fins a les 12, organitzada pel col·lectiu Bisaroca. La celebració continuarà tot el dissabte fins al diumenge dia 5 d'octubre, quan finalitzarà amb una visita guiada a les 11 del matí, per descobrir el patrimoni cultural i natural de l'Estany de Sils (amb la col·laboració de Bisaroca i Temporània) i un aperitiu per als participants. Totes les activitats seran gratuïtes, així que no us ho podeu perdre!

Per a més informació, consulteu el programa o bé el web de l'Ajuntament (www.sils.cat). També us podeu posar en contacte amb nosaltres a través del telèfon (972 16 82 85) o del correu electrònic (estany@sils.cat).

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

REACTIVEM EL PROCÉS PARTICIPATIU PER A LA GESTIÓ I CONSERVACIÓ DE L'ESTANY DE SILS

L'any passat es va iniciar el "Procés participatiu per a la Gestió de l'Estany de Sils", una experiència sobre participació ciutadana centrada en la conservació d'un espai natural emblemàtic. Es van aconseguir diferents graus de participació: des de la informació a través de les lones explicatives o de les diverses conferències de la 1a Jornada de l'Estany de Sils, passant per la consulta mitjançant el fòrum virtual i les bústies de suggeriments, i la decisió conjunta aconseguida a través de les taules de debat que es van organitzar durant la segona part de la Jornada de l'Estany.

Com a recompensa per la feina feta durant el procés participatiu, la Diputació de Girona va seleccionar aquest projecte com a exemple d'un procés participatiu per a la gestió d'un espai natural i vam ser convidats a presentar la nostra experiència a la jornada

"La participació ciutadana a les comarques gironines" del 28 de febrer de 2008.

Malgrat l'èxit del primer procés participatiu, encara queden moltes coses per fer respecte a la participació, queden molts col·lectius per implicar-hi i moltes veus que encara s'han de fer escoltar. És per aquest motiu que aquest setembre reactivem el procés participatiu, primer a través del Sobre Terreny Jove, amb una competició per equips en què els participants hauran de demostrar els seus coneixements i habilitats en proves diverses i sorprenents, molt lligades a l'Estany. I en segon lloc, amb la celebració de la 2a Jornada de l'Estany de Sils, aquest cop centrada en les temàtiques que des del procés participatiu anterior es van considerar prioritàries: l'educació ambiental en espais naturals i la recerca i els estudis a l'Estany de Sils.

Una de les taules de treball de la 1a Jornada de l'Estany
Foto: www.gironanoticies.com

Molts haureu comprovat que des del passat maig, el fòrum virtual i les bústies de suggeriments no van estar operatives, així es va decidir com a conseqüència de la baixa participació de la darrera proposta. Esperem que us torneu a animar després d'aquest descans i que a partir d'aquest setembre puguem comptar amb vosaltres per a la gestió i conservació de l'Estany de Sils.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

ECOTURISME A SILS, UNA ALTERNATIVA SOSTENIBLE

Els canvis detectats en les tendències del turisme mundial fan preveure un augment d'activitats lligades sobretot a l'oferta de recursos turístics, en els quals la natura, el patrimoni cultural i històric seran paràmetres que afavoriran l'atracció turística en les pròximes dècades. Per tant, cal desenvolupar nous models turístics per poder respondre a les noves demandes d'oci, temps lliure i/o vacances d'un important segment de la població.

Actualment, l'ecoturisme està creixent ràpidament, considerant-se una de les modalitats de major desenvolupament en un futur immediat. Es tracta d'una modalitat turística centrada en la conservació de la natura i sustentada pel desenvolupament sostenible. Així, l'ecoturisme no només es fonamenta en la utilització i conservació d'àrees protegides, sinó en aspectes econòmics de desenvolupament local.

Aquesta modalitat turística és útil tant per a la conservació del medi en àrees protegides, com pel millor sosteniment econòmic de les pròpies àrees naturals, convertint-se en una via per generar ingressos i crear efectes de desenvolupament local i, com a conseqüència, ocupació directa, activitats

industrials, comercials, millora de les infraestructures i equipaments locals, etc. Aquest turisme, doncs, obre noves expectatives i també reptes importants per al futur.

L'Estany de Sils és un element singular, ja que pot ser un referent turístic de gestió eficient d'un espai natural amb vocació d'usos recreatius i preservacionistes, però a Sils hi podem trobar moltes més activitats per dur a terme. Cal aconseguir diversificar les activitats al seu entorn i ampliar les ofertes sobre el nostre territori. Actualment Sils compta amb diverses opcions relacionades amb el turisme sostenible:

- Rutes en bicicleta
- Rutes de senderisme
- Visites guiades per conèixer el patrimoni cultural i natural
- Vols en globus
- Rutes a cavall
- Allotjaments rurals
- Cuina tradicional
- Etc.

Però es continua treballant per poder continuar ampliant aquesta oferta i esperem poder oferir nous productes turístics interessants per als nostres visitants, que apor-

tin oportunitats de negoci i ocupació als ciutadans i ciutadanes de Sils. Per a més informació o per fer-nos alguna proposta de creació de productes de forma conjunta o enviar-nos informació d'alguna activitat que feu o organitzeu en aquest sentit, us podeu posar en contacte amb el Centre d'Informació de l'Estany de Sils (info@sils.cat; 972 16 82 85).

REGIDORIA DE DESENVOLUPAMENT LOCAL

Vista aèria de la llacuna permanent de l'Estany de Sils, des d'un globus aerostàtic

ELS CAVALLS DE L'ESTANY DE SILS

Si recorrem l'itinerari que envolta l'Estany de Sils podem observar un grup de cavalls, adaptats totalment a la vida als aiguamolls, que pasturen en un espai de prats inundables.

Aquest projecte de pastura amb cavalls forma part del conjunt d'actuacions que duu a terme Acciónature, en col·laboració amb l'Ajuntament de Sils, per recuperar i gestionar l'Estany.

Els cavalls són de la Camarga, raça totalment adaptada a viure en prats humits i aiguamolls, i estan a l'Estany des del maig de 2006. En concret, els que tenim a l'Estany de Sils han nascut en llibertat als Aiguamolls de l'Empordà i no han estat mai en un establen, de manera que des de ben petits s'han adaptat a menjar les plantes aquàtiques que creixen als prats humits i a beure aigua dels canals i basses, així com dormir al ras sense necessitat d'un cobert. Aquests animals els hem de veure més com un herbívor salvatge de l'estil dels cér-

vols i les daines que no pas com els cavalls de les hípiques.

Al nostre tancat, els cavalls s'alimenten de les espècies pròpies d'aquest espai, com ara el balcalló, el canyís i la jonca d'estany. Beuen aigua del canal que travessa el tancat pel mig o l'acumulada per la pluja, i només en els casos en què s'asseca aquest canal es posa un abeurador amb un dipòsit d'aigua. Cal remarcar que és necessari que beguin l'aigua dels canals per tal que puguin mantenir la flora bacteriana de l'intes-

tí que els permet digerir aquestes plantes aquàtiques.

Durant els dos anys que portem d'experiència podem dir que els cavalls s'han adaptat perfectament a la vida en els prats de l'Estany de Sils, fet que es comprova en el bon estat de salut que presenten i en les dues cries que han crescut al tancat.

Acciónature té un contracte amb l'hípica Vidreres per tal de realitzar un control diari de l'estat dels cavalls, del tancat elèctric i del nivell d'inundació. En cas d'inundació excessiva dels terrenys del tancat, ja està prevista l'evacuació dels cavalls i trasllat a les instal·lacions de l'hípica fins la baixada del nivell de l'aigua.

L'efecte positiu de la pastura amb cavalls sobre la fauna de l'Estany i l'atractiu que representen per als visitants de l'espai ens animen a seguir treballant en aquest projecte.

Del F.C Sils al Barça:

ENTREVISTA A SIMÓN COLINA I A ALBERT DALMAU

Albert Dalmau i Simón Colina són dos joves de 16 i 13 anys que viuen a Sils i ja fa temps que van ser seleccionats com a jugadors del Barça. L'Albert Dalmau jugarà la propera temporada amb el Juvenil B com a lateral dret i en Simón Colina passa de jugar a Infantil-B a Infantil-A, com a mig-centre. Aprofitant uns dels pocs dies de vacances que tenen, han concedit quatre paraules per a què se'ls pugui conèixer una mica més bé i apaivagar la curiositat de com dos silencis han arribat tant lluny sent tant joves.

–Per què i com vau començar a jugar a futbol?

–*Albert:* Jo vaig començar a jugar a futbol perquè m'agradava i a més em deien que ho feia bé. Quan tenia 6 anys vaig entrar a jugar amb el Farners i més tard, als 8 anys, amb el C.F Sils fins que em van cridar del Girona F.C. per jugar a l'Infantil B. Amb el Girona hi vaig estar un any fins que em proposaren un entrenament de prova per a què m'observés un tècnic del Barça i finalment em van escollir.

–*Simón:* Quan jo era petit sempre jugava amb el meu pare i potser per això em vaig entusiasmar a jugar a futbol. Així als 5 anys vaig començar a jugar amb el F.C. Sils i als 10 anys també em va triar el

Girona per a jugar amb ells. De la mateixa manera que l'Albert, vaig fer una prova d'uns 3-4 dies a Barcelona i d'aquí em van seleccionar per a jugar amb el Barça infantil.

–Quin o quins són els vostres entrenadors?

–*A:* Actualment és en Javier García Pimiento, però jugant amb la selecció espanyola m'han entrenat els seleccionadors Ginés Menéndez, Juan Santiesteban, Iñaki Saez i l'exdefensa del Real Madrid, Fernando Hierro.

–*S:* Aquest any passat el meu entrenador va ser en Sergi Domènech, que sempre ha tingut la fama de ser molt dur en els seus entrenaments.

Simón Colina

–Així, deveu estar sotmesos a molta pressió...

–*A:* Sí, a més a més, quan els resultats no són els esperats, o sigui, quan perdem o fem un mal partit, ens critiquen durament per a corregir tot el que hem fet malament. No sé si en Simón ho haurà viscut, però a mesura que vas pujant de categoria, el nivell d'exigència també és superior. Però penso que també és la seva feina i el que s'espera d'ells són resultats.

–*S:* Sí, jo encara no ho puc afirmar perquè encara no he tingut molts entrenadors.

–Com us vau sentir quan us van dir que fitxàveu pel Barça?

–*A:* Em vaig sentir molt il·lusionat i satisfet de reconèixer que allò que feia si no bé, ho feia bastant bé. Però aquí he d'explicar una anècdota. Quan jugava en el Girona la meua mare, potser d'una manera inconscient, em va dir que si em fitxava el Real Madrid o l'Espanyol, no m'ho diria i si era el Barça ja ho veuríem, però vaig tenir la sort que l'únic que em va seleccionar va ser el Barça. Però tot i que actualment prefereixo jugar al Barça, el meu objectiu és jugar al màxim nivell, a la 1ª divisió.

–*S:* En el meu cas, després de fer les proves que ja he dit, el coordinador del Barça

Albert Dalmau

es va dirigir directament al meu pare i a mi, ens va donar la mà i ens digué la notícia. Em vaig sentir molt afortunat i molt sorprès. També he de dir que em vaig haver d'aguantar el riure (i somriu...)

–Però com es combina la carrera futbolística amb els estudis, els amics...?

–S: És una mica difícil. Durant l'any, 3 o 4 tardes per setmana, un taxi, ofert pel mateix Barça, ens ve a buscar a l'Albert, a altres companys i a mi, per anar a entrenar a St. Joan d'Espí i després arribem a les 10 de la nit a casa. A més, molts caps de setmana, les vacances d'estiu o per Nadal, no descansem perquè tenim partits o tornejos.

–A: Els professors són una mica flexibles en els nostres casos, oferint-nos hores de variables per fer deures o repassar les assignatures, tot i que el nivell d'exigència és el mateix que els altres companys i a vegades això suposa no tenir tantes hores d'oci.

–Al llarg de la vostra carrera futbolística, quin és el millor record que en guardeu? I el pitjor?

–A: El millor record que tinc és de quan tenia 8 anys, jugant amb el F.C. Sils, sent de la categoria Benjamí. Vaig marcar un gol contra nens Alevins d'11-12 anys. També tinc un bon record del meu debut en la selecció espanyola i la copa del món Nike-Cup de Clubs que ens portà a Manchester i vam guanyar amb un 1-0 quedant campions del món. I també quan em van donar el DRAF de Bronze com a 3r millor lateral dret de la Cantera Espanyola. Per aquest motiu, vaig anar a Madrid i allà vaig compartir un sopar amb els altres companys premiats.

El pitjor potser és quan l'Espanyol ens va treure 2 lligues (la Infantil-A i Cadet-A) perquè van jugar millor, tot i que ens vam endur la Copa Catalana jugant contra ells mateixos.

–S: El meu millor record és quan vaig fer un torneig amb el F.C Sils a Cala Llevadó de Tossa de Mar i el camp era de gespa natural. La veritat és que vaig gaudir molt del futbol.

El pitjor record que tinc és durant el Campionat d'Espanya, que Andalusia ens va

Albert Dalmau

eliminar, fent un gol de mig camp. Ens vam decepcionar molt.

–Així que el millor record que teniu és de quan jugàveu al F.C Sils, potser és per quedar bé...

–A-S: No, no, simplement és a Sils on vivim i on conservem els amics de tota la vida i alguna vegada encara juguem algun partit, tot i que el Barça no ho veu amb gaires bons ulls, però és quan gaudim més del futbol, simplement per passar-nos-ho bé.

–A quin o quins jugadors del Barça admireu?

–S: Tot i que Messi és molt bo, per a mi Iniesta és molt ràpid tècnicament

–A: Jo, tot i que no el considero un ídol, em sembla que Messi és molt bo, ja que decideix molts partits.

–Quin és el vostre futur?

–S: Seguir estudiant, fent 2n d'ESO i intentar combinar el futbol i els estudis de la millor manera possible, anant tres o quatre vegades per setmana a Barcelona per entrenar-me. També espero guanyar i aprendre tècnica i aconseguir força física.

–A: Jo també seguiré estudiant, tot i que ho faré a la Masia del F.C. Barcelona, perquè ja no puc disposar de taxi. Faré el batxillerat social a Barcelona mateix i a les tardes, faré els entrenaments. També he de dir que la Masia ens ofereix professors individuals per ajudar-nos a superar el curs. Crec que els estudis no s'han d'abandonar perquè he vist companys meus marxar del Barça i mai pots saber què et pot passar. De fet, dels 22 que érem quan vaig entrar, en quedem 3 o 4.

DEL PUNJAB A SILS, PASSANT PER SANTA COLOMA (DÉU N'HI DO!)

L'havia vist molt sovint pel passeig de Sant Cosme i Damià, davant de l'Ajuntament, sol o amb companys de pell morena. No em passava desapercebut. Altres vegades el trobava en un banc de l'estació del tren. El seu turbant blau i la seva barba eren inconfusibles. Pensava que per ser d'un país llunyà em resultaria difícil tenir una xerrada amb ell. No vaig tenir cap dificultat. Un matí de diumenge vaig seure amb ell una estona, a l'ombra dels plataners del passeig. Em queda la preocupació de ser fidel en la traducció i transcripció de les seves paraules.

–D'on ets? Ets Paquistanès? Ho dic pel turbant.

–Vinc de l'Índia, de la regió del Punjab. Em diuen **Sukhvinder Singh Ghotra**.

–El teu nom ja és difícil per a nosaltres. Corresponen als nostres noms i cognoms?

–No exactament. T'ho he escrit lletra a lletra gran per a què no et confonguis. Saps que la nostra escriptura té uns altres caràcters? Concretament la de la meua regió és escriptura punjabi, una mica diferent a la de l'Índia.

–O sigui que ets indi, de la regió del Punjab, o Panjab, al nord. És, segons tinc llegit, una de les regions més pròsperes de l'Índia en agricultura i indústria.

–Sí, exactament.

–Una curiositat, Sukhvinder, tornant al teu nom. Quan llegeixo el teu nom, ¿puc endevinar de quina religió formes part?

–Doncs sí. Sukhvinder és el meu nom, com el vostre primer nom de pila. Ghotra és el nom de la meua família, encara que no tot-hom té nom familiar, i Singh demostra que sóc de la religió Sij.

–Tu ets Sij, doncs?

–És clar.

–¿On es practica més el Sijisme?

–A molts llocs del món. Al Punjab, al nord de l'Índia, a la meua regió, la majoria som Sij.

–Quantes llengües es parlen a l'Índia?

–Més de 13 llengües diferents. Nosaltres parlem el punjabi, l'indi i també l'anglès.

Vaig aprendre castellà i català durant tres anys a l'escola de Santa Coloma de Farners, a la meua arribada. Després he hagut d'espavilar-me sol, preguntar, fixar-m'hi molt, llegir, parlar, cada dia aprenent.

Quan ens aboquem al Google ("sabelotodo") recordem que l'Índia és un país immens, amb unes ciutats enormement poblades: Delhi, Calcuta, Bombai, Madràs, Hyderabad. Només dues o tres d'aquestes ciutats sumen més habitants que Espanya. L'Índia té més de 1.100 milions d'habitants, és el país més poblat després de la Xina. La regió autònoma del Punjab, d'on prové Sukhvinder, al nord de l'Índia, té més de 30 milions d'habitants i la religió majoritària és la Sij.

–Quines són les característiques de la teua religió?

–Nosaltres els Sij no tenim res a veure amb l'islam, tampoc amb l'hinduisme, la religió majoritària al meu país.

–Podries concretar una mica més?

–M'estimo més no parlar de la meua religió perquè el meu coneixement de la vostra llengua és molt limitat i tinc por de no trobar les paraules adequades. La qüestió és molt important. Si vols, puc posar-te en contacte amb persones que t'informaran més bé que jo.

–I no hi ha problemes o situacions conflictives al Punjab amb les altres religions, per exemple amb els islamistes?

–Cap problema. Els problemes i conflictes que es plantegen sempre són de caire polític, no de caire religiós.

–Tu duus sempre al cap un turbant, el teu bonic turbant blau. És un senyal que t'identifica com a membre de la religió Sij?

–Sí, i també la barba. No ens hem de tallar el cabell del cos mai a la vida.

–Mai t'has arreglat la barba? Em sembla que si no te l'haguessis tallat, la tindries més llarga encara.

–Fa temps, unes circumstàncies em van obligar a fer-ho. Els Sij no ens hem de tallar mai el cabell de qualsevol part del cos.

–I això no t'ha creat problemes, amic Sukhvinder, quan busques feina?

–I tant. Especialment en restaurants. No em volien ni a la cuina ni per a servir a les taules. He treballat al camp, en una empresa de productes càrnics, però sempre en departaments de manteniment de la maquinària, mai en contacte directe amb la carn.

–I no t'has plantejat deixar a casa el turbant i tallar-te els cabells perquè qui et contracti no tingui tants prejudicis?

–No, ni penso fer-ho. És una cosa molt important per a mi.

–Quins altres preceptes heu de seguir els Sij?

–Nosaltres, per exemple, no mengem carn de cap mena, ni vaca, ni be, ni pollastre, ni porc. Som completament vegetarians. Només ens alimentem de productes de la terra, com la fruita.

Esquerra a dreta: Paco Gonzalo, Sukhvinder Singh Ghotra i el regidor de cultura Carles Taberner

–Quins productes són la base de l'alimentació per a vosaltres?

–Cereals en gran part. Al meu país hi ha una mena de pa, molt més prim que el pa que coneixem aquí, es diu chapati en anglès, i és fet amb farina de blat. Mengem també tot tipus de verdures, llegum, fruita...

–L'alcohol també ve de la terra, com el vi, la cervesa...

–No prenem cap tipus de beguda alcohòlica. Bevem te o cafè.

–I et resulta fàcil trobar productes del teu país aquí?

–Ara no. A Santa Coloma, a Lloret, a molts pobles del voltant trobem el nostre te i altres productes originaris del nostre país. A Santa Coloma, pensa que hi ha uns 200 indis.

–Quant temps fa que vas viatjar del teu país a Espanya?

–Onze anys. Via Londres, vaig volar fins Espanya. A Sils només fa tres anys que hi visc. Primer vaig viure a Santa Coloma de Farners.

–Algú et va parlar de Catalunya?

–Un company que viu a Santa Coloma de Farners, quan jo vivia al meu país, em va dir que aquí podria trobar feina. Em va ajudar a arreglar els papers per a obtenir el visat a l'Ambaixada Espanyola a l'Índia.

–I et va costar trobar feina?

–Fa uns anys, no. Ara sí, en aquests moments no tinc feina. Està malament la cosa de trobar feina.

–Tens estudis?

–Els elementals. Tinc carnet de conduir, puc portar camions, tràilers... Fa quatre mesos que m'han donat aquest permís de conduir.

–Ostres! Un carnet de conductor de tràiler. A veure si algun empresari se n'assabenta i et necessita.

–Tant de bo, perquè estic pagant el pis, com molta gent, i tinc una quantitat mensual fixa d'hipoteca. De tota manera, em consta que hi ha empresaris que els costa contractar-me per la meva aparença externa.

–Estàs casat, Sukhvinder?

–Estic casat i tinc dos fills. El gran, té 15 anys i el petit, 4.

–Hi ha poligàmia a la teva regió?

–Abans, sí. Ara pràcticament ha desaparegut.

–Parles sovint amb la família?

–Cada dos o tres dies els truco. Hi ha unes targetes telefòniques molt econòmiques. També cada dos o tres mesos envio diners a la meua dona i als meus fills. A part d'això, un cop a l'any torno al meu país per veure'ls.

–Parla'm de les dones a l'Índia. És cert que estan molt discriminades?

–Sí, de fet poques dones índies veuràs aquí. Jo intento aconseguir el reagrupament familiar però les dones tenen més problemes amb els papers. Al meu país les dones treballen a casa, molt poques tenen una professió.

–I això no ha canviat ara, entre el jovent?

–Ara sí. Crec que a les universitats hi ha gairebé un 50% de dones.

–Per acabar m'agradaria fer-te una proposta. Si alguna entitat del poble, una conselleria, l'església o l'entitat que sigui, organitzés una taula rodona amb veïns i veïnes de Sils procedents de països diferents per a què ens expliquessin els costums, la manera de viure, els àpats, etc. Voldries participar?

–Hi estic disposat, no hi tindria cap inconvenient.

Crec que aquesta iniciativa seria molt interessant per un coneixement mutu. A veure qui s'anima a realitzar una taula rodona. I si no surt rodona, que sigui quadrada, tan se val.

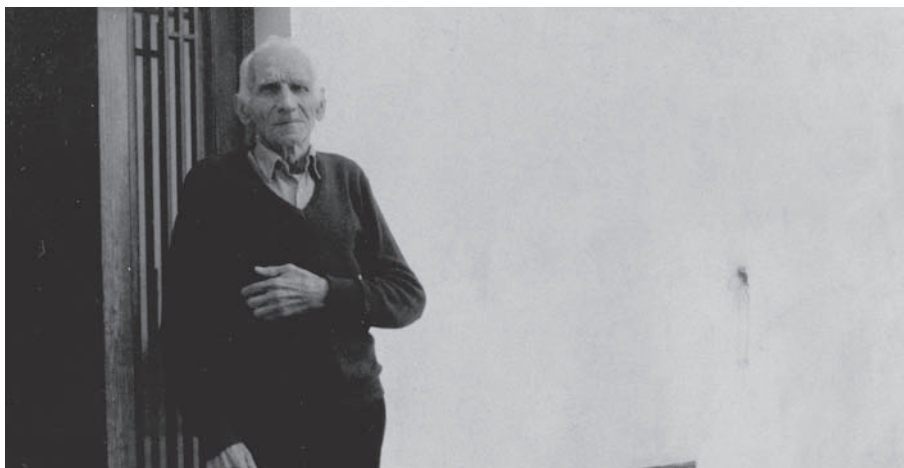
PACO GONZALO

EN TON PADROSA

L'Antoni Compañó Adroguer, popularment conegut com en Ton Padrosa, va néixer a Sils el dia 6 de juny del 1914, a can Padrosa, una casa de pagès del veïnat de La Barceloneta, molt a prop de Mallorquines. El seu pare, l'Enric Compañó, originari de can Colomé de l'Esparra, a finals del segle XIX va baixar a la plana per casar-se amb la Maria Adroguer, pubilla de can Padrosa. Van tenir cinc fills: la Carme, en Joan, en Rafel, en Pep i en Ton. Aquest últim era el petit de tots els germans. Era una família normal d'aquell temps: els nens, després d'anar a l'escola per aprendre a llegir, escriure i les quatre regles, com deien antany, de seguida ja marxaven a treballar fora de casa per tal de guanyar-se les garrofes. A les cases no hi havia feina per a tots els germans i l'única solució era anar a "jornal", on trobaven feina, o anar d'aprenent per tal d'aprendre algun ofici. Aquesta era la vida d'un jove sortit de pagès de començaments del segle passat. D'aquesta manera, a can Padrosa no hi havia prou terres per conrear i donar feina a tots els germans, solament per l'hereu que portava el rem de la casa.

A Can Padrosa, del 36 al 39, no es varen lliurar de viure les tristes conseqüències de la Guerra Civil i va ser una de les disset cases del poble on va tocar morir un fill al front de guerra. En Joan, l'hereu, de la lleva del 27, amb 32 anys va morir el dia 5 d'octubre del 1938 al front del Segre. Aquest fet va canviar la vida d'en Ton perquè després d'acabada la guerra es va quedar a casa per ajudar el seu pare i suplir la baixa del seu germà Joan, que va deixar vídua i dos fills, l'Enric i la Teresa, per més tard casar-se amb la vídua, la Pilar. Fruit d'aquest matrimoni nasqué una filla: la Pilar.

A en Ton Padrosa la popularitat que va tenir li vingué d'haver heretat del seu pare, l'Enric Compañó, l'ofici de curander. El pare, a Santa Coloma de Farners, ja tenia una casa on feia les visites els dies de mercat, és a dir, els dilluns: Cal Paraigüero. En Ton va anar mantenint aquest local al llarg de la seva vida. Aquest ofici el va desenvolupar durant més de 50 anys. El seu pare va fer sempre les visites a peu, acompanyat del seu característic bastó. Hi hagué dies que

va haver de caminar tot el dia per fer només dues visites, com per exemple un dia que va anar al matí a Brunyola i a la tarda a Vidreres (a Caulés). L'Enric, després de tants anys de caminar per tota la comarca, amb la finalitat d'abreujar el camí, sabia de memòria totes les dreces.

Em vaig adonar de la popularitat d'en Ton durant els 25 anys que vaig treballar a la farinera de Riudarenes. Llavors, temps de postguerra i d'escassetat de farina, la farinera era un lloc on havien de passar tots els pagesos de la comarca i de més lluny també. Molts preguntaven on era Can Padrosa. Per a mi era fàcil d'informar-los, ja que amb en Ton, a més d'haver treballat molts jornals a casa durant l'any, érem veïns.

Una vegada, un vaquer de la Celler de Ter va preguntar-me, mentre esperava la mòlta per emportar-se la farina, on era Can Padrosa. Va explicar-me que tenia una vaca que era la millor de la quadra, la que feia més llet, però amb el defecte que tenia el braguer ple de berrugues i quan la munyia, dues vegades cada dia, li representava una feina de molta paciència i perillosa, degut a les guitzes que rebia. Em va seguir explicant que li havien dit que a Sils hi havia un curander que amb una medicina les curava. Li vaig indicar on era la casa i quan va tornar per pagar la mòlta, va ensenyar-me una petita ampolla amb un líquid groc que li havia donat el curander. Al cap de

poc temps, el vaquer de La Celler va tornar molt content i va dir-me que aquella medicina havia sigut com posar oli en un llum. Al cap de quinze dies, la vaca ja no tenia cap berruga a les mamelles i digué: "ara mateix m'arribaré a Can Padrosa per donar-li les gràcies".

Un altre veí de la Celler va patir un accident de moto i al cap de molt temps, una cama encara li feia mal i no hi havia manera de trobar un remei. Per indicació del veí de la vaca amb berrugues, va anar cap a Can Padrosa i en Ton li va receptar una medicina a base d'una planta. Fos el que fos, al cap de poc temps, caminava com abans de tenir l'accident.

Un altre pagès d'una casa gran de Vidreres tenia una vedella molt bona, però durant el temps de pastura va prendre mal i li van dir que ja la podia portar a l'escorxador. Els veïns li van dir que provés una visita amb en Ton, i tal dit, tal fet. La qüestió és que amb les indicacions i treballs d'en Ton la vedella va curar-se passant a ser una de les millors vaques de la quadra. I encara podria relatar moltes més cures amb èxit d'en Ton que vaig sentir explicar a molts pagesos que venien a la farinera.

La clientela d'en Ton li venia de tot arreu. El divendres era el dia de visita a Can Padrosa i davant es podien veure tartanes i,

més tard, també cotxes. En algun cas va cridar l'atenció un flamant Mercedes amb xofer que va portar durant bastant temps una senyora a visitar.

En moltes ocasions, els autocars de la llavors línia Sils-Santa Coloma es paraven a la carretera, davant de can Padrosa, a prop d'un corriol que portava a la casa, baixant una o més persones també per visitar-se. En Ton va tenir més sort que el seu pare a l'hora de fer les visites fora de casa, ja que les va poder fer amb bicicleta i més tard ja, amb una moto. A més del mercat de Santa Coloma, també havia anat els dimarts al mercat a Caldes i els dijous al de Vidreres. Tots els medicaments, tant per a persones com per als animals, els feia amb herbes i plantes que recollia. El seu pare li va deixar un bon coneixement de botànica, puix que era considerat un home que et podia anomenar un munt d'herbes i plantes i a més, n'era un gran coneixedor. Al llarg del temps que en Ton va exercir de curandero, va agafar molta fama per guarir "espatllats" amb massatges i estiraments o estirades de braços i també amb els apòsits, remei que s'aplicava exteriorment, subjectant-lo ja fos amb benes, trossos de roba inservibles, draps, etc.

Tant en Ton com el seu pare no van cobrar mai res a ningú, només acceptaven la voluntat i solament cobraven les medecines. En Ton va exercir de curandero prop de 60 anys fins els últims dies de la seva vida. Cal destacar que durant el temps que va viure internat en una residència, molta gent l'anava a veure per agrair-li els serveis que els havia prestat.

Aquest ofici de curandero, a pesar de l'avenç de la medicina d'ara i de l'oposició que ha tingut al llarg del temps, encara va mantenint la seva vigència a Catalunya i també a països més desenvolupats.

El curandero el podríem definir com una persona que exerceix de metge sense ser-ho. Pot tenir coneixements mèdics de tipus empíric, és a dir, que es fonamenta solament en l'experiència, en l'observació dels fets, posant en pràctica allò que al llarg del temps ha après. Podríem aplicar-hi allò que sol dir-se: una cosa és la teoria i una altra, la pràctica.

De curanderos, es podria dir que n'hi ha molts de diferents, segons l'aplicació dels

seus mètodes en fer o desitjar fer les curacions. Són coneguts els que apliquen mitjans màgics o religiosos, els que s'anomenen "saludadors", que fan les seves cures amb l'alè, la saliva, xuclant les ferides, dient certes paraules amb la pretensió de prevenir o guarir els mals que es presenten. A Riudarenes, no fa pas molts anys hi havia una "senyadora", una dona molt religiosa a qui li portaven les criatures "naigades" a curar. Les hi havien de portar durant una setmana com a mínim i les curava senyant-les i amb oracions.

A Catalunya, molts d'aquests curanderos han passat a la història com a personatges cèlebres. Així tenim que durant el segle XIX tingueren molt de protagonisme el curandero de Sants, al qual, a més, li dedicaren una obra de teatre, el del Padró, i, ja més tard, el Moreu de Darnius, famós per guarir ossos, el Noi de Tona que arrencava queixals i molts d'altres, també molt coneguts però amb no tanta fama. D'arrencaqueixals, aleshores n'hi havia que freqüentaven les fires de les principals poblacions i també alguns mercats importants. Es situaven en els indrets on passava més gent, muntaven un cadafal (plataforma de taulons elevada) amb una cadira i començaven a cridar el servei que prestaven i com a propaganda, el primer que pugés li arrencarien el queixal de franc. Aquests arrencaqueixals sempre anaven acompanyats d'un ajudant, que solia ser alt, gros i fornit. Els servia per aguantar els sacrificats pacients perquè no es moguessin. Eren l'anestèsia d'aquell temps.

Durant l'Edat Mitjana, els curanderos, aquí a Catalunya, durant molt de temps van tenir un protagonisme molt arrelat, fent que fins i tot els reis demanessin els seus serveis. Un exemple el tenim amb el rei Joan I, rei de Catalunya i Aragó (1387-96). Una vegada trobant-se a Martorell va patir un atac de "mal de pedra" (actualment un còlic nefrític) i va fer cridar al curandero Guillem Tomàs. El curandero li donà "una medicina que semblava aigua" i el rei se sentí curat. Tot seguit el va nomenar "metge nostre" i el va trametre al rei de Castella que també sofria del mateix mal. Així mateix, a partir d'aquest fet protegí a tots els curanderos que eren perseguits, sobretot pel papa Pere de Luna.

L'Antoni Compañó, en Ton Padrosa, va morir el dia 6 de març d'aquest any 2008, descansi en pau. Un home que, de la seva manera, també va prestar un servei que demanava la gent i a qui van agrair molt la seva bona voluntat. En Ton Padrosa, amb aquest parell de pàgines dedicades a ell, ja passarà a la història de Sils.

JAUME PASTELLS

Nota de la Redacció: En el *Quadern de Sils*, número 10 del mes de desembre de 1991 es publicà una entrevista a l'Antoni Compañó, en Ton Padrosa.

Can Padrosa

El municipi compost format per Sils i Vallcanera (1)

VALLCANERA, UN POBLE AMB MÉS DE 1000 ANYS, NOMÉS 135 UNIT A SILS

En el pròleg que el recentment desaparegut historiador Josep Benet va escriure per al llibre de Lluís Costa, *El govern local a Sils* (1992) assegura que sense conèixer el que tracta l'obra "és impossible d'arribar a comprendre la total història local i, fins i tot, de comprendre el present de la població". Això ens podria passar, segons com, a molts dels nous o dels antics silencis, que ignoréssim el passat del poble que ens acull i que ens costés d'entendre'n el present.

Un aspecte que periòdicament reapareix és la consideració de Vallcanera dins el municipi de Sils. No és qüestió de més o menys importància o tracte de favor, però és clar que Vallcanera no és comparable a cap veïnat o urbanització: és un poble amb parrò-

quia pròpia. El 1993 l'Ajuntament va editar l'obra realitzada per Francesc Anoro, Lluís Costa, Joan Llinàs i jo mateix, "Veïnats, camins i cases de pagès. Aproximació històrica als termes de Sils i Vallcanera", acompanyat d'un útil mapa (llàstima que hagi quedat exhaurit perquè molts nous silencis en traurien profit). El títol ja al·ludia a la naturalesa composta del nostre municipi.

Ara tracto novament del poble de Vallcanera, que s'incorporà al municipi que en dates relativament recents (segona meitat del s. XIX) formaren Sils i Vallcanera, dos pobles fins aleshores, la major part de la seva història, bons veïns però amb una vida plenament independent. Vallcanera va formar part de la batllia de Riudarenes. Va

ser municipi entre 1835 i 1845. S'integrà de nou a Riudarenes entre 1846 i 1873 i, finalment, junt amb Sils va formar un nou municipi compost, amb el nom de Sils, és cert, però que no pot oblidar el seu origen. Fins al 1967 la parròquia de Vallcanera va tenir un rector resident i després va ser atesa des de Riudarenes i des de Sils, sense confondre mai la seva naturalesa amb les altres dues parròquies fins avui dia. Fins els anys 60 va mantenir la seva pròpia escola, inaugurada els anys 20 (l'edifici serà recuperat, finalment, al servei de la gent del lloc).

La dada documental més antiga que tenim de Vallcanera és l'acta de consagració de la seva església parroquial, l'any 968, ara

fa 1040 anys (la primera dada de Sils és del 1087). Fins aleshores Vallcanera havia format part de Caldes de Malavella i es va segregar (com Franciac) per esdevenir independent. La parròquia, institució religiosa i comunitat de persones, era el nucli aglutinador i normalment l'àmbit en què la gent se sentia identificada amb un espai i coparticip d'unes necessitats i serveis. L'acta de consagració, descoberta i publicada el 1994 pel nostre enyorat rector, l'arxiver diocesà i historiador Mn. Josep M. Marquès, assigna unes terres (i rendes) a la nova parròquia. A partir d'aleshores, Vallcanera va fer una vida pròpia, els seus masos, les seves terres, les famílies que les treballaven i que habitaven el seu terme, entre Vilobí, Franciac, Sils, Riudarenes i Santa Coloma.

Els veïns de Vallcanera, els caps de casa (els recomptes o censos de població es feien històricament, no pas per habitants, sinó per cases o focs, que normalment cal multiplicar per una mitjana de 4 o 5 persones a cada casa) prestaven jurament de fidelitat al senyor jurisdiccional, el vescomte de Cabrera. Vallcanera, Sils, Riudarenes, Castanyet i l'Esparra formaven la batllia de Riudarenes; aquesta vila era el cap de la batllia i ho va ser fins a la fi de l'Antic Règim i la creació dels municipis moderns, els inicis del segle XIX.

Encara el 1572, ja a l'edat moderna, s'han de presentar a la plaça de Riudarenes per al jurament a Fadrique Henríquez de Cabrera, almirall de Castella (de l'antiga família noble catalana dels Cabrera, aleshores ja castellanitzada). Els caps de casa de Vallcanera no es barregen pas amb altres, sinó que hi són presentats sempre a part, com a comunitat. En el document, publicat per J. M. Pons Guri el 2001, consten els veïns de Vallcanera: Bernat Bofill, Galderic Bartí, Gaspar Oliveres, Miquel Franca, Joan Cicmasa, Jaume Busquets, Joan Romeu, Joan Carós, àlies Oliveres, Joan Feixes i Joan Carbonell, àlies Arús.

El marc institucional no ha canviat a l'inici del segle XVIII. Un manuscrit de 1719 conservat a l'Institut Municipal d'Història de Barcelona i citat de L. Costa (*Introducció a*

la història de Sils, 1988), “Cataluña numerada en sos termes, en sas casas y personas”, diu de Vallcanera: “afronta a llevant ab los termes de Franciach y Sils, a mitgdia ab lo de Riudarenes, a ponent ab lo de Sta. Coloma, y a tremontana ab lo de Vilobí. Te 14 casas y 91 personas.”

Sí que hi ha canvis a partir de 1812, amb la Constitució de Cadis i la creació de l'estat liberal modern. Espanya aboleix el règim feudal, el dit Antic Règim, i crea una situació nova: decauen les senyories jurisdiccionals i el territori s'estructura en províncies, partits judicials i municipis. L'article 310 fixa que es formin ajuntaments (òrgans de govern participatius) “en los pueblos que no le tengan y en que convenga le haya”. Hi ha diferents fases i dificultats degudes als constants canvis de govern, als enfrontaments civils i als canvis d'orientació de fons de la política espanyola. Ho ha estudiat el professor de la Universitat de Lleida Jesús Burgueño en el seu llibre, amb F. Lasso de la Vega, *Història del mapa municipal de Catalunya* (2002).

Si prescindim de les fluctuacions del primer quart de segle XIX, que fan que no es pugui planificar i que s'acabi heretant el mapa d'Antic Règim, és el decret reial de 23 de juliol de 1835, "Arreglo provisional de los Ayuntamientos y supresión de los regidores perpetuos" el que consolidà la creació de municipis, amb ajuntaments elegits, a totes les poblacions. S'establí un mínim de 100 habitants, però almenys a la regió de Girona gairebé totes les parròquies passaren a ser municipis. També Vallcanera. A la resta del país la base municipal tendiren a ser les batllies, ja formades per diversos nuclis.

La legislació successiva s'inspirà alternativament en el credo polític moderat o progressista (més o menys autonomia i facultats per als municipis) però també en la necessitat d'agregar nuclis massa petits que no es poden sostenir per ells mateixos i fer disminuir el nombre, massa elevat, de municipis. Una qüestió que fou motiu no fa gaire de polèmica política. Defensar els municipis petits no és sinònim d'afavorir els ciutadans i el dret d'aquests a serveis millors, que es garantirien més en formar part d'un ens més potent.

La llei municipal de 8 de gener de 1845 establí (art. 70) que calia suprimir els municipis de menys de 30 veïns (120-160 hab.). Vallcanera es trobava en aquest cas. Entre 1835 i 1845 havia estat un municipi independent (com l'Esparra, Castanyet o Sils); ara, tant l'Esparra com Vallcanera perden l'autonomia i s'integren al districte municipal de Riudarenes, centre de l'antiga batllia. El cèlebre *Diccionario geográfico* de Pascual Madoz (Madrid, 1845-1850) defineix Vallcanera com a "lugar" del "ayuntamiento de Riudarenes". La qüestió dels districtes municipals (se'ls anomenava així perquè solien agrupar diferents nuclis i tenien un cap de districte) era aleshores relativament nova. Madoz va incloure al diccionari els llocs o pobles reals, fins als llogarrets (*aldeas*) o les caseries o veïnats (com la Granota o Mallorquines) que tenien entitat, i indica a quin dels recents districtes pertanyien. Hi havia sovint conflictes entre poblacions per esdevenir cap de districte.

La qüestió de Vallcanera i Sils va tenir, però, nous capítols, com veurem. El canonge Jaume Marquès ja va tractar en aquest *Quadern*, el 1991, d'una documentació conservada a l'Arxiu Històric de Girona que ara hem tornat a revisar i que aporta novetats. En efecte, a la fi de 1867 el Govern civil de Girona (segons Ordre reial de 23 d'octubre) preparà un projecte de reducció de municipis (mínim 200 veïns) i que, entre d'altres, preveia suprimir el municipi de Sils i agregar-lo al de Maçanet. Així mateix el districte de Riudarenes (amb l'Esparra i Vallcanera) s'unia a Santa Coloma de Farners, com també el poble de Brunyola.

Cada poble podia presentar-hi al·legacions i els de Sils no van trigar a fer-ho el mateix mes de desembre. Les raons adduïdes eren que les comunicacions amb Maçanet quedaven interrompudes per les freqüents inundacions de l'antic estany, les terres del qual eren quasi totes en terme de Sils, i per això que les tasques de neteja dels recs havien d'anar a càrrec dels propietaris de Sils i no es podia comptar que des de Maçanet se'n preocupessin. Sils proposava dues solucions, al·legant que tenia circumstàncies especials ja previstes en la llei: bé acceptar d'unir-se a Maçanet però sent Sils el cap del districte i no quedant subordinat, o bé unir Sils i Vallcanera per formar un nou districte (amb l'acord dels veïns d'aquest poble) i arribar així el mínim de població exigida. El poble de Vallcanera –afirmen– "*desea ardientemente unirse a este de Sils, porque sus intereses y los nuestros están tan íntimamente ligados que los vecinos de aquel pueblo son en gran parte terratenientes de este, y los de este terratenientes de aquel*". Hi ha un altre motiu a favor (copio el text perquè té la seva gràcia llegir avui el llenguatge d'aquell moment):

"Existe otra razón para que Sils y Vallcanera sigan una misma suerte y vayan unidos en común vida administrativa: la calle de Las Mallorquinas, que se encuentra situada entre el casco de ambas poblaciones, si bien que a alguna distancia, se compone de 88 fuegos, la mayor parte pertenecientes al pueblo de Sils y Vallcanera. Esta calle debe considerarse como un lazo indi-

soluble de unión entre ambos pueblos, por manera que no se concibe ni es posible que puedan ser bien administrados los vecinos de esta calle si los dos pueblos que tienen parte en ella no componen una sola administración. Nos consta que el pueblo de Vallcanera suplicará a V. S.... unirse a Sils, donde tiene sus afecciones, sus intereses y las simpatías que crea la unidad de usos y costumbres."

A més, es fa referència al fet que Sils disposa d'estació del ferrocarril i que passen pel seu terme la carretera general de Madrid a França i la provincial de Lloret a Santa Coloma. Per tot plegat els de Sils preguen al governador que "*se sirva V. S. unir esta solicitud a la produzca con igual objeto el pueblo de Vallcanera y formar con las dos un expediente... para que el Gobierno de Su Majestad, con presencia del eficaz apoyo de V. S., se digne autorizar la creación del distrito municipal de Sils y Vallcanera, compuesto de 225 vecinos...*"

En l'expedient corresponent a Sta. Coloma de Farners apareixen les al·legacions presentades per Vallcanera. Rebutja l'agregació a Sta. Coloma (en bloc amb Riudarenes i l'Esparra) pel fet que es tracta d'una ciutat amb moltes despeses que caldrà repartir entre els agregats per serveis de la ciutat dels quals aquests no es beneficiaran. I proposa, d'acord amb l'article 74 de la llei, la "*creación de un distrito municipal compuesto de Sils y Vallcanera, que por contar con 225 vecinos estaría comprendido en las prescripciones del art. 70 de la precitada ley*". A més, permetria una millor administració del carrer de Mallorquines.

Santa Coloma al·lega igualment que l'administració de Mallorquines i el manteniment de camins (en què sovint hi havia raons entre Riudarenes i Sils) milloraria si pertanyia a un sol districte municipal i defensava el dret de Riudarenes a ser-ne el cap, amb Sils, Vallcanera i Mallorquines. Acceptava, però, l'agregació de l'Esparra, que els d'allà veien bé. Les al·legacions van acompanyades de croquis indicatius de les distàncies entre nuclis i dels camins existents, ja que

Part del croquis inclòs en l'expedient d'al·legacions al projecte de 1867, obra del mestre de cases Josep Gallart. S'hi veu el carrer de Mallorca, única aglomeració urbana de Sils i de Vallcanera.
Foto: Arxiu Històric de Girona

la llei ho exigia per donar suport a les posicions d'uns i altres (així com els interessos comuns que poguessin tenir els diversos pobles agregats, o les enemistats o simpaties, que en algun cas s'expressen).

En aquells moments Riudarenes era un municipi extens i amb prou població. Sils experimentarà amb l'arribada del ferrocarril i la dessecació de l'estany (1851), un fort creixement demogràfic, que es deu també, com veurem, a l'agregació de Vallcanera, mentre que Riudarenes, per idèntiques raons, perdre població entre 1857 i 1877.

La resolució del projecte de 1867 va ser negativa per a les aspiracions de Vallcanera i Sils, però tampoc no es va consumir les agregacions previstes a Santa Coloma i a Maçanet. Quedava pendent, però, conèixer la data exacta de la unió de Sils i Vallcanera. Per trobar-la hem revisat pacientment els butlletins oficials de la província de l'època, que va ser convulsa i plena de canvis institucionals i legislatius.

D'una banda, trobem que la *Comisión provincial* de 28 d'octubre de 1873 acorda "remitir al Sr. Gobernador el expediente original, incoado en estas oficinas, relativo a la segregación del pueblo de Vallcanera del término de Riudarenas y su agregación

a Sils." (BOPG, 10-XII-1873). És el primer pas per fer realitat el desig de la gent de Sils i Vallcanera. Més endavant, el 3 de desembre de 1873 [BOPG, 16-I-1874], la mateixa comissió insta l'alcalde de Riudarenes "para que sin contemplación alguna y con todos los medios que concede la ley exiga [sic] el pago de las cuotas que tienen señaladas, en aquel reparto municipal, los vecinos de Vallcanera agregados a Sils, haciéndoles entender que por haberse segregado de aquel pueblo y unido al último no es motivo suficiente para quedar relevados de dichas cuotas." I també ordena a l'alcalde de Sils que "preste todo el apoyo y cooperación posibles al de Riudarenas a fin de terminar el anterior asunto a la mayor brevedad." A partir d'aquesta nota, relativa a un conflicte fiscal arran de la recent unió de Vallcanera a Sils (els veïns agregats no volien pagar aquella anualitat a Riudarenes) queda clar que aquesta es consumà entre l'octubre i el desembre de 1873. Som a la Primera República, un règim que durà molt poc, raó per la qual el 1876 encara l'adscripció municipal i fiscal de Vallcanera generava dubtes.

La unió es va consolidar però no va esborrar les identitats de cada poble. En l'esmentat llibre de L. Costa (*El govern...*) podeu llegir la controvèrsia de 1886 sobre

on havia de situar-se l'ajuntament del districte municipal de Sils i Vallcanera, prova evident que tots dos pobles feien valer el seu pes. S'acabà instal·lant a Mallorca, per 5 vots a 4 ja que es considerà "el centro del distrito". Una polèmica semblant, que la premsa va reflectir, es produí per les escoles, que eren a Mallorca, principal nucli agregat equidistant entre Sils i Vallcanera. Quan finalment les van traslladar al nucli de Sils, Vallcanera va lluitar per tenir les seves. Però això ho haurem d'explicar en un altre article.

NARCÍS FIGUERAS

BALANÇ DE LA REPRODUCCIÓ DELS OCELLS A CATALUNYA I A L'ESTANY DE SILS EL 2008

Cotxa blava (*Luscinia svecica*) en una sessió d'anellament
Foto: Joan Ventura

Enguany, i segons un estudi realitzat per l'ICO Institut català d'ornitologia, l'èxit reproductor dels ocells, és a dir, els polls que han pogut tirar endavant, ha estat el més baix dels últims 10 anys. Aquest estudi s'ha fet gràcies a les dades recollides per les més de 60 estacions Sylvia d'anellament que hi ha a Catalunya, entre elles la de l'Estany de Sils. Algunes de les conclusions que s'han pogut extreure és que en un 73% de les espècies, el nombre de joves ha estat el més baix recollit fins ara: per exemple, en el cas del Tallarol de Casquet (*Sylvia atricapilla*), s'ha estimat que aquest any han hagut uns 400.000 joves menys de mitjana. Segons sembla els principals motius d'aquesta davallada han estat la sequera de principis de primavera, amb la manca d'aliments que això suposa, i les abundants pluges d'estiu, que han malmetès els nius de moltes espècies.

Per a més informació podeu entrar a la web de l'ICO www.ornitologia.org

El cas de l'Estany de Sils

Com hem dit anteriorment, una de les estacions Sylvia de les que s'han pogut extreure les dades és la que es troba a l'Estany de Sils. Malauradament és una estació molt nova, només té tres anys, i no es disposa de suficients dades per comparar amb anys anteriors, però si ens mirem les dades d'aquest any amb comparació amb l'any anterior, i salvant les distàncies, podem dir

Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*) atrapada en una de les xarxes preparades per a l'anellament
Foto: Joan Ventura

Una merla mascle (*Turdus merula*) durant una sessió d'anellament
Foto: Joan Ventura

que aquest any només un 42% dels exemplars anellats eren joves, en comparació amb un 55'7% de l'any passat, és a dir, 13'7 punts per sota.

Un 60% de les espècies en què s'agafen joves, han tingut un percentatge de cries inferiors a l'any passat, alguns exemples poden ser el Rossinyol bord (*Cettia cetti*) –l'any passat es van agafar 22 joves de l'any i aquest any només 15–, la Merla (*Turdus merula*) –18 l'any passat i 6 aquest any–, o el tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*) –de qui abans esmentàvem el retrocés a nivell de Catalunya, aquest any a Sils només s'han agafat 3 joves de l'any en comparació amb els 12 de l'any passat–, i fins i tot en algunes espècies no s'ha capturat cap jove de l'any com és el cas de la boscarla de canyar (*Acorcephalus scirpaceus*) o la bosqueta (*Hippolais polyglotta*).

Però no tot han de ser males notícies, ja que aquest any han hagut dues espècies que han tornat a criar a l'Estany, una és el martinet menut (*Ixobrychus minutus*), del qual es va poder observar un poll, i l'altre és la fotja (*Fulica atra*), de qui aquest any s'han detectat dos nius, tot i que desconeixem si al final aquests van tenir èxit, ja que fins el moment no s'han rebut observacions dels polls.